

தமிழ்ப் பாஷையும் பயிற்சியும்

ஆக்கியோன் :
பண்டிதர் க. தம்பாபிள்ளை

1956]

விலை ரூ. 1.

தமிழ்ப்பாஷையும் பயிற்சியும்
(முதலாம்பாகம்)

செ. சுவாமிநாதன்
செ. சுவாமிநாதன்
செ. சுவாமிநாதன்

ஆக்கியோன் :

திரு. க. தம்பபிள்ளை அவர்கள்
தமிழ்ப்பண்டிதர் (மதுரை)
தலைமை ஆசிரியர்,
சுதுமலை, மானிப்பாய்.

அச்சுப்பதிவு :

நாமகன் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 1-80]

[1956.

கடவுள் வணக்கம்

“ அரிமுதற் றேவர்கள் தேடிய ஐயன்
கரிமுகன் சேவடி காப்பு ”

“ மணியினுள் ஒளியாய் மதித்திடற் கரிதாய் பாந்த
பணிமுதல் தோன்றும் பலதிற உயிர்களை படைத்து
பிணியறக் காத்து பிறப்பிலா கரந்துறை முதல்வனை
அணிபெறப் பாஷைநூல் அகிலமும் போற்ற வணங்குவாம்.

முன்னுரை

தமிழ் இனிமை உடையது. இனிய மொழியைத் தமிழ்ப் பாஷை பேசுவோர், பேசவும் எழுதவும் பயிலவேண்டும். உலகினில் வழங்கும் பாஷைகளில் இப்பாஷை சிறப்புடையதென்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

தமிழ்மொழியில் பலதிறப்பட்ட இலக்கண நூல்களும் இலக்கிய நூல்களும் உண்டு. அவைகளைக் கற்பதற்கு அநேக வருடங்கள் செல்லும். மாணவர்கள் அவற்றில் சிலபகுதியாவது தெரிந்து பயிலவேண்டும்.

தமிழ்மொழியில் விருப்பம் வைத்து மாணவர் படிக்கக்கூடியதாக தமிழ்நூல்களை ஆக்கவேண்டும். “தமிழ்ப் பாஷையும் பயிற்சியும்” முதலாம்பாகம் என்னும் இந்நூல் மாணவர்கள் தமிழை ஆரம்பத்தில் கற்பதற்கு மிகவும் உதவியானது. இது சிறந்த முறையில் மாணவர்கள் இலகுவில் விளங்கக்கூடியதாக தமிழ் இலக்கணங்களை பாஷையோடு சேர்த்து உதாரணங்களால் விளக்கி எழுதப்பட்டது.

இந்நூலில் சிறிய உரைநடைகள், செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வோர் இலக்கண விஷயங்கையும் தெளிவாக்குவதற்கு அப்பியாசங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஆசிரியரின் உதவியுடன் எழுதிப்பழகுதல் நன்று.

இது ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர் தொடக்கம் எல்லா மாணவர்களுக்கும் மிகவும் உதவியானது.

மாணிப்பாய்,
1-6-56.

இங்ஙனம்
ஆக்கியோள்

பண்ணுகம்

மெய்கண்டான் உயர்நரப்பாடசாலை ஆசிரியர்

பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்

நல்கிய

மதிப்புரை.

பண்டிதர் க. தம்பாபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட தமிழ்ப்பாஷையும் பயிற்சியும் என்ற நூலைப் பார்வையிட்டேன். ஆரம்ப வகுப்புகளில் இலக்கணம் கற்கும் மாணவர்க்கு ஏற்றமுறையில் அது எழுதப்பட்டுள்ளது. பாடங்களை எழுத்து, சொல் என வகுத்து எழுதிய ஆசிரியர் ஒவ்வொரு பாடமுடிவினும் மாணவர் நன்கு பதித்தற்கேற்ற பிழிற்சிகளையும் சேர்த்துள்ளார்.

இது இளந்தமிழ் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியருக்கும் ஏற்ற நூலாகும். எல்லோரும் இதனை வரவேற்பார்களாக.

அ. ஆறுமுகம்
ஆசிரியர்

மெய்கண்டான் உயர்நரப்பாடசாலை,
பண்ணுகம், கழிபுரம்,
1-6-55.

Pandit M. SINNATHAMBY B. A. (Hons). LOND.

Diploma in Education (Ceylon)

I have gone through with great pleasure the manuscript of "TAMIL PASHAIUM PAYITCHIUM" written by Pandit K. Thambapillai; and I am of opinion that the Tamil Grammar and the Composition exercises therein, are well within the comprehension of pupils studying in the Primary and Post Primary classes in any school. The author has taken great Pains to grade and arrange every exercise to suit the attainments and requirements of students in the middle school.

This book may well be used as a text book to the study of the fundamentals of Tamil grammar and composition especially in Standards Five and Six.

M. Sinnathamby

Hindu College,

Kokuvil,

7-7-55.

உள்ளுறை.

பக்கம்

1. கடவுள் வணக்கம்	
2. முன்னுரை	
3. மதிப்புரைகள்	
1. எழுத்து	1
2. சொல்	3
3. தச்சத்தொழில்	5
4. வினைச்சொல் F	8
5. மேசன்வேலை	8
6. செய்யுளில் சொற்பயிற்சி I	8
7. சொற்றொடர் I	9
8. பனைக்கைத்தொழில்	11
9. செயப்படுபொருள்	11
10. நமது கிராமம்	13
11. திணைபால்	14
12. ஒற்றுமை	16
13. படர்க்கைவினை	18
14. வினாச்சொல்	19
15. தன்மை முன்னிலைப் பெயர்	21
16. வினைச்சொல் பயிற்சியும் காலமும்	23
17. தொழிற்கல்வி	28
18. வினைச்சொல் II	30
19. பழமரங்கள்	34
20. தன்வினை பிறவினை	36
21. செய்வினை செய்ப்பாட்டுவினை	38
22. உடன்பாட்டுவினை எதிர்மறைவினை	41
23. செயப்படுபொருள் உள்ளவினை, செயப்படுபொருள் இல்லாத வினை	42
24. தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை	44
25. கடற்கரைக்காட்சி	47

26.	தமிழ்காடு	49
27.	செய்யுள் பரிற்சி II	51
28. ✓	வேற்றுமை	53
29. ✓	எழுவாய் பயணிலை	65
30. ✓	பெயரெச்சம், வினையெச்சம்	68
31. ✓	(வாக்கியம்) சொற்றொடர்	74
32. M	இடைச்சொல்	80
33.	கதை உண்டாக்கல்	82
34.	உரிச்சொல்	83
35. ✓	ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள்	84
36. ✓	பலகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள்	87
37. ✓	பலபெயர்க்கூட்டம்	87
38. ✓	எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்	88
39. ✓	எதிர்ப்பாற் சொல்	89
40. ✓	மரபுப் பெயர்	92
41.	கடிதம் எழுதும்முறை	93

தமிழ்ப்பாஷையும் பயிற்சியும்

(முதலாம் பாகம்)

1. எழுத்து.

எழுத்து : சொற்களை உண்டாக்குவதற்குக் காரணமாக உள்ளது.

அது : முதலெழுத்து சார்பெழுத்தென இருவகைப்படும்.

முதலெழுத்து :

1. உயிர் எழுத்து 12.

2. மெய் எழுத்து 18.

உயிர் எழுத்து :

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, (12).

மெய் எழுத்து :

க், க், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல்
வ், ழ், ள், ற், ன். (18)

சார்பெழுத்து :

உயிர் மெய்யொழுத்து முதலியன.

உயிர்மெய்யெழுத்து :

மெய்யெழுத்து உயிர் எழுத்தைச் சார்ந்து வருவது
(216).

உயிர்மெய்யெழுத்து :

1. எல்லின உயிர்மெய்யெழுத்து.
2. மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்து
3. இடையின உயிர்மெய்யெழுத்து.

தமிழ்ப்பாஷையும் பயிற்சியும்

வல்லின உயிர்மெய்யெழுத்து (72).

வல்லின மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்தைச் சார்ந்துவரும்.

அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ
 க் க கா கி கீ கு கூ கெ கே கை கொ கோ கௌ
 ச் ச சா சி சீ சு சூ செ சே சை சொ சோ செள
 ட் ட டா டி டீ டு டூ டெ டே டை டொ டோ டௌ
 த் த தா தி தீ து தூ தெ தே தை தொ தோ தெள
 ப் ப பா பி பீ பு பூ பெ பே பை பொ போ பெள
 ம் ம மா மி மீ மு மூ மெ மே மை மொ மோ மௌ

மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்து (72).

மெல்லின மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்தைச் சார்ந்து வரும்.

ங் ங ஙா ஙி ஙீ ஙு ஙூ ஙெ ஙே ஙை ஙொ ஙோ ஙௌ
 ஞ் ஞ ஞா ஞி ஞீ ஞு ஞூ ஞெ ஞே ஞை ஞொ ஞோ ஞௌ
 ண் ண ணா ணி ணீ ணு ணூ ணெ ணே ணை ணொ ணோ ணௌ
 ன் ன னா னி னீ னு னூ னெ னே னை னொ னோ னௌ
 ம் ம மா மி மீ மு மூ மெ மே மை மொ மோ மௌ
 ன் ன னா னி னீ னு னூ னெ னே னை னொ னோ னௌ

இடையின உயிர்மெய்யெழுத்து (72).

இடையின மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்தைச் சார்ந்து வரும்.

ய் ய யா யி யீ யு யூ யெ யே யை யொ யோ யௌ
 ர் ர ரா ரி ரீ ரு ரூ ரெ ரே ரை ரொ ரோ ரௌ
 ல் ல லா லி லீ லு லூ லெ லே லை லொ லோ லௌ
 வ் வ வா வி வீ வு வூ வெ வே வை வொ வோ வெள
 ழ் ழ ழா ழி ழீ ழு ழூ ழெ ழே ழை ழொ ழோ ழௌ
 ள் ள ளா ளி ளீ ளு ளூ ளெ ளே ளை ளொ ளோ ளௌ

சுட்டெழுத்து : அ, இ, உ,
உ-ம் : அவன், இவன், உவன்.

வீணுவெழுத்து : எ, யா, ஏ, ஆ, ஓ,
உ-ம் : எவன்? யாவன்? இராமனே? அவனா?
இராமனே?

2. சொல்

சொல், மொழி, பதம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.
ஓரெழுத்தேனும் இரண்டு முதலிய பல எழுத்துக்கள்
தனித்தேனும் தொடர்த்தேனும் ஒரு பொருளை அறிவிப்
பது சொல் எனப்படும்.

சொற்கள் :

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்
சொல் என நான்குவகைப்படும்.

பெயர்ச்சொல் :

ஒரு பொருளின் பெயரை உணர்த்துஞ்சொல். இது
இடுகுறிப் பெயர், காரணப்பெயராக வரும்.

காரணப் பெயர் :

ஒரு காரணத்தையொட்டிப் பொருட்களுக்குப் பெயர்
ராக வழங்குவது.

காற்றடி : காற்றில் ஆடுவது.

பறவை : ஆகாயத்திற் பறப்பது.

இவை காரணப்பெயர்.

இடுகுறிப்பெயர் :

காரணம் புலப்படாமல் பெரியோர்களால் இடப்பட்டுக்
குறியாக வழங்குவரும் பெயர்.

பெயர், கல், மணிதன் : இச்சொற்களில் காரணம் புலப்படவில்லை.

இதேறியாகவும் காரணமாகவும் வரும் பெயர்கள் :

பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என ஆறு வகைப்படும். பெயர்ச் சொற்கள் காலங்காட்டாது வேற்றுமை ஏற்று வரும்.

பொருட்பெயர் :

பொருளின் பெயரை உணர்த்துவது.

உதாரணம் : மரம், புத்தகம், வீடு, பசு, குதிரை, எருமை, ஆடு, காகம், மயில், கோழி, பருந்து, இராமன், இலட்சுமணன், சீதை, பலராமன், இந்திரன், தூரியன், யமன், வருணன் முதலியன.

இடப்பெயர் :

இடங்களின் பெயர்களைக் கூறுவது.

சிதம்பரம், கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் முதலியன.

காலப்பெயர் :

காலத்தின் பெயரைக் கூறுவது.

திங்கள், வேளில், திருவோணம், மணி (நேரம்) முதலியன

சினைப்பெயர் :

உறுப்புக்களை முதற் பொருளில் இருந்து பிரித்து அறிவன.

கை, கிளை, இலை, அடிமரம் முதலியன.

குணப்பெயர் :

ஒரு பொருளின் தன்மையை அல்லது நிறத்தைக் கூறுவது.

நன்மை, தீமை, புளிப்பு, உவர்ப்பு, சிவப்பு, பச்சை, வெண்மை முதலியன.

தொழிற்பெயர் :

தொழிலை உணர்த்துவது.

ஓடுதல், வெட்டுதல், உண்ணுதல் முதலியன.

3. தச்சுத்தொழில்

மக்கள் செய்யும் தொழில்களுள் தச்சுத்தொழிலும் ஒன்று. தச்சுத்தொழில் செய்பவர்களைத் துச்சர் என்று சொல்வர். இத்தொழிலை எல்லா இடங்களிலும் செய்கிறார்கள். இதைச் செய்வதற்கு இரும்பினால் செய்யப்பட்ட வாள், கத்தி, கோடரி, உளி, சீவுளி, துறப்பணம் முதலிய ஆயுதங்கள் வேண்டும். காட்டில் உள்ள பெரிய மரங்களைத் தறித்து, சட்டங்களாகவும், பலகைகளாகவும் அரிந்து தளபாடங்களைச் செய்கிறார்கள். மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மேசை, கதிரை, அலுமாரி, கட்டில் முதலிய வீட்டுத் தளபாடங்களைக் கடைகளில் வைத்து விற்கிறார்கள். சனங்கள் அத்தளபாடங்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கி, வீடுகளில் வைத்திருக்கிறார்கள். வீடுகளைப் புதிதாகக் கட்டும்பொழுது மரங்களிலிருந்து தேவையான கதவு யன்னல் முதலிய வீட்டுக்குரிய பொருட்களைச் செய்கிறார்கள். மரவேலை செய்பவர்கள் மக்களின் வாழ்க்கையில் மிகவும் உதவியானவர்கள். வீடுகள் முதலியன கட்டுவதற்கு இத்தொழிலைச் செய்வோர் அவசியம் தேவை. மேலைத் தேசங்களில் தச்சுத்தொழில் யந்திரங்களின் உதவியால் செய்யப்படுகிறது. தச்சுத்தொழிலைப்பற்றி நுட்பமாக அறிவதற்கு கைத்தொழில் நிலையங்களை உண்டாக்கி அதிற் சிறந்த ஆசிரியர்களால் தொழிலைப் பயிற்றுக்கிறார்கள்.

அப்டியாசம் :

இதில் உள்ள பெயர்ச் சொற்களைத் தேர்ந்து எழுதவும் :

கொல்லவேலை, குயவவேலை, என்னும் தொழில்களைப்பற்றி விவரணம் எழுதவும்.

கார்காலம், மயில், மேகம், மரம், கோகை, ஆடுதல், இரண்டு, வெள்ளை, மாடுகள், ஊரில், ஒரு, வேளாளன், அவனுக்கு, வயல், நிலம், தோட்டநிலம், தகப்பன், மகன், கூலிக்காரன், தோட்டத்தில், வேலை, கமக்காரன், கொத்துதல், உழுதல், நாற்றுநடுதல், தொழில்கள்.

இங்கே கூறப்பட்டவைகள் பெயர்ச்சொற்களாகவிருக்கின்றன. இவைகளை இனங்களாகப் பிரித்து எழுதுக.

பொருட்பெயர் :

இடப்பெயர் :

காலப்பெயர் :

சீனைப்பெயர் :

குணப்பெயர் :

தொழிற்பெயர்:

4. வினைச்சொல்

பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைகொள்ளாது காலத்தை உணர்த்தின் வினைச்சொல் என்று சொல்லப்படும்.

வினைச்சொற்கள் காலத்தைக் காட்டும்பொழுது வெளிப்படையாகவும், குறிப்பாகவும் காட்டும்.

வெளிப்படையாகக் காலத்தை உணர்த்தும் வினைச்சொற்களை தெரிநிலை வினையென்று சொல்லப்படும்.

காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் வினையைக் குறிப்புவினையென்று சொல்லப்படும்.

தேரிநிலைவினை, குறிப்பு வினைகள் ;

பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினைமுற்று என மூன்று வகைப்படும்.

1. தெரிநிலைவினை பெயரெச்சம்.

2. " " வினையெச்சம்.

3. " " வினைமுற்று.

1. குறிப்பு வினை யெச்சம்.

2. " " பெயரெச்சம்.

3. குறிப்பு வினைமுற்று.

காலம் :

இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூவகைப்படும்.

காலத்தை யுணர்த்தும் எழுத்துக்கள் வெளிப்படையாக தெரிநிலை வினையில் தோன்றும்போது, அவற்றை இடைநிலை யென்றும், விசுதியென்றும் சொல்லப்படும்.

குறிப்பு வினைக்குக் காலத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் விளங்கத் தோன்றுது. காலத்தை உணர்த்தும் சொற்களைச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

உதாரணமாக: கரியன் குறிப்பு வினைமுற்று, இது காலத்தை உணர்த்தும்போது,

பண்டு கரியன் — இறந்த காலம்.

இப்பொழுது கரியன் — நிகழ்காலம்

நாளி கரியன் — எதிர்காலம்.

பண்டு, இப்பொழுது, நாளி என்னும் சொற்கள் காலத்தை யுணர்த்தின.

தேரிநிலை வினைச் சொற்கள் காலத்தை உணர்த்தும், அடித்தான் — இறந்தகால வினைமுற்று.
நடக்கின்றான் — நிகழ்கால வினைமுற்று.
நடப்பான் — எதிர்கால ,,

த், கின்ற, ப், என்னும் இடைநிலைகள் காலத்தை யுணர்த்தின.

இருவகை வினைச்சொற்களும் இருதினை, ஐம்பால், மூவிடங்களிலும் வரும்.

வினைச் சொற்களைப்பற்றி விரிவான குறிப்புக்கள் மற்றைய பாடங்களில் கூறப்படுகின்றன.

5. மேசன்வேலை

செல்வர்கள் கல்வீடுகளில் வசிக்கிறார்கள். கல்வீடுகளை சீமெந்து, சுண்ணாம்பு, கல், மண், இரும்பு, மரம் முதலியன கொண்டு கட்டுகிறார்கள். கட்டிடம் கட்டுபவர்களை **மேசன்** என்று அழைப்பர். மேசன் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு மட்டப்பலகை, நீர்மட்டம், தூக்குநூற்குண்டு, சாந்தகப்பை முதலிய கருவிகளை உபயோகிக்கிறான். சுண்ணாம்பு எடுப்பதற்குச் சூளை வைக்கிறார்கள். சுண்ணாம்புச் சூளை வைக்கிறதற்கு முருகைக்கல், மரங்கள் என்பன தேவை. இலங்கையில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலை காங்கேசன் துறையில் இருக்கிறது. அங்கே செய்யப்படும் சீமெந்தை கட்டிடம் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில் இருந்து இலங்கைக்குச் சீமெந்து, இரும்பு முதலியன வருகின்றன.

இப்பகுதியை வாசித்து, பெயர்ச்சொற்களையும், வீணைச்சொற்களையும் வேறு, வேறுக எடுத்து எழுதுக.

6. செய்யுளில் சொற்பயிற்சி I

“மண்டலத்தின் மன்னரொல்லாம் வந்து மலைந்தாலும்
குண்டல முண்டாகக் கொல்படான—விண்டலத்துள்
ஆதியாய் நீயலையேல் ஆங்கதனை வாங்குதற்கு
நீதியாய் போதுவாய் நின்று”

“வெற்றி விறல்விசயன் வெஞ்சமரில் வீழாமல்
அற்றவர்கட கெல்லா மருநீதயம்—உற்றுதவும்
கண்ணன் திறலழிக்க கண்ணாயிர முடைய
மன்னன் தனையழைத்தான் மால்.”

முதலாம் செய்யுளைத் தனித்தனிச் சொல்லாகப் பிரித்துச் சொல்லுவோம்.

மண்டலத்தில், மன்னர், எல்லாம், வந்து, மலைந்தாலும்,
லும், குண்டலம், உண்டாக, கொல்ல, படான், விண்,

தலத்து, ஆதியாய், நீ, அலையேல், ஆங்கு, அதனை, வாங்கு
தற்கு, நீதியாய், போதுவாய், நின்று.

இரண்டாவது செய்யுளைப் பிரித்துச் சொல்லுக :

இதில் 17 சொற்கள் உண்டு. 10 பெயர்ச்சொற்கள்.

இரு செய்யுட்களிலும் உள்ள பெயர்ச்சொற்களுக்குப் பொருத்த
மான வினைச்சொற்கள் சேர்த்து எழுதுக :

பாரத யுத்தம் துரியோதனனுக்கும் பஞ்ச பாண்டவருக்
கும் மூளப்போகிறது. தருமனுக்கு வெற்றி கிடைக்கக்
கூடிய வழிகளைக் கண்ணபிரான் செய்துகொண்டு வரு
கிறார். ஆனால் துரியோதனன் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்க
ளுள் கன்னனைப் பற்றித்தான் யோசனை. ஏனெனில்
அருச்சுனனோடு ஒப்பாகச் சொல்லத்தகும் ஆற்றல் உடை
யவன். அளவில்லாத பெருங் கொடைவள்ளலாக இருந்து
புண்ணியத்தை அளவின்றி ஈட்டியவன். பெருமைவாய்ந்த
குண்டலத்தினை யுடையவன். குண்டலத்தையுடைய கன்
னை மண்டலத்தில் ஆளும் அரசர்கள் போர்செய்தாலும்
வெல்லமாட்டார்கள். அருச்சுனன் கொலையுண்ணவேண்டு
மாயின் கன்னனாலேதான் கொல்லப்படவேண்டும். ஆகை
யால் கன்னனின் கவசகுண்டலத்தைக் கவலைப்படாது
அந்தணர் வடிவங்கொண்டு கன்னனிடம்போய்ப் பெற்று
வரக் கடவை.

என முதலாம் செய்யுளை உரைநடையில் எழுதியதுபோல் இரண்
டாம் செய்யுளை உரைநடையில் எழுதுக.

7. சொற்றோடர் I

மரங்கள் முரிந்தன, மயில்கள் அகவின, காலையில்
கோழிகள் கூவின. இந்த வாக்கியங்களில் பெயர்ச் சொற்
களும், வினைச்சொற்களும் இருக்கின்றன. பெயர்ச்சொற்

களை எழுவாயாகவும், வினைச்சொற்களைப் பயனிலையாகவும் சொல்லப்பட்டன.

எழுவாய்	பயனிலை
மரங்கள்	முரிந்தன
மயில்கள்	ஆடின
காலையில் கோழிகள்	கூவின
உழவர்	வயலை உழுகிறார்கள்
அரசன்	தேசத்தை ஆளுகிறான்

✓ பின்வரும் எழுவாய்க்கு ஏற்ற பயனிலையைச் சேர்த்து வாக்கியமாக எழுதுக.

1. இரண்டு எருதுகள்	2. சீதை பாடிய பாட்டு
3. பசியால் வருந்திய நரி	4. என் தம்பி
5. கோழிச் சேவல்	6. பெரிய மரங்கள்
7. மரத்தில் இருந்த காகம்	8. சூரியன் சூட்டையும் வெளிச்சத்தையும்
9. குளத்தில் இருந்த தாமரைப்பூ	10. அரசன் தேசத்தை

✓ பின்வரும் பயனிலைகளுக்கு ஏற்ற எழுவாய் சேர்த்து வாக்கியமாக்குக.

1. பாடசாலைக்குப் போனான்	2. ஒரு ஊரில் வாழ்ந்தான்
3. மேசை செய்தான்	4. சூடத்தை வளைந்தான்
5. வயலை உழுகிறார்கள்	6. சங்கீதம் படித்தார்கள்
7. பரந்தன	8. மேற்கில் மறையும்
9. வண்டியில் போனார்கள்	10. சேர்ந்து விளையாடினார்கள்.

8. பனைக் கைத்தொழில்

பனைமரம் மனிதர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. மனிதர்கள் பனைமரங்களை விதைபிலிருந்து உண்டாக்கிறார்கள்.

பனைமரங்கள் இலங்கையின் வடபகுதியில் அதிகம் உண்டாகின்றன.

சனங்கள் பனைமரத்தில் இருந்து தூங்கு, பனம்பழம், மட்டை, ஓலை முதலியன எடுக்கிறார்கள். பனைமரத்தின் பாளையிலிருந்து கள்ளு பதநீர் எடுக்கலாம். பதநீரைக் காய்ச்சிப் பனங்கட்டி, வெல்லம், செய்கிறார்கள். பனை ஓலையில் இருந்து அழகான பெட்டி, கடகம், பாய் முதலியன செய்கிறார்கள். பனைமரத்தைத் தறித்து வீடு கட்டுகிறார்கள்.

அப்யாசம் :

மேற்படி பனைக் கைத்தொழில் கட்டுரையிலிருக்கின்ற வாக்கியங்களை எழுதுக.

9. செய்ப்படுபொருள்

எழுவாய், பயனிலை, என இரண்டு பிரிவுகள் உடையன என்று அறிந்தோம். இவற்றோடு செய்ப்படுபொருள் என்ற உறுப்பும் வாக்கியங்களில் உண்டு என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

குயவன் குடத்தை வணந்தான். இந்த வாக்கியத்தில் குயவன்—எழுவாய், வணந்தான்—பயனிலை, குடம்—செய்ப்படுபொருள்.

உதாரணம் : குடத்தை வணந்தான்; தெரிநிலைவினைப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது.

குழையை உடையான் :— குறிப்பு வினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடிந்தது.

செயப்படுபொருள், தெரிநிலைவினைச் செயப்படுபொருள், குறிப்புவினைச் செயப்படுபொருள் என இருவகைப்படும்.

செயப்படுபொருளாவது: வினைமுதல் (எழுவாய்) செய்யுந் தொழிலை அடைவது.

அவன் சோற்றை உண்டான். அவன்—எழுவாய், சோறு—செயப்படுபொருள், உண்டான்—பயனிலை.

எழுவாய் செய்யுந்தொழில் உண்ணுதல் அதை அடைந்தது சோறு.

செயப்படுபொருளோடு இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய ஐ உருபு மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் வரும்.

எழுவாய்	செயப்படுபொருள்	பயனிலை
சுவான் நான் புலவர்	குடம் எனது ஆசிரியனை பாட்டு	வினைந்தான் கண்டேன் பாடினார்

ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் செயப்படுபொருள் வரும் என்று நியதியில்லை. செயப்படுபொருள் இல்லாமல் வாக்கியங்களும் உண்டாகும்.

நான் போனேன்.

பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குப் போனார்கள்.

கந்தன் வீட்டுக்கு வந்தான்.

நீ கெதியாய் ஒடுகிறாய்.

இவ்வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருளில்லை.

செயப்படுபொருள் பெயர்ச்சொல்லாகவிருக்கும். அப் பெயர்ச்சொல் (2-ம் வேற்றுமை) ஐ என்னும் எழுத்தைக் கொண்டு முடியும். பேசும்பொழுதும், எழுதும்பொழுதும் செயப்படுபொருளோடு ஐ என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்தும் சேராமலும் வாக்கியங்கள் அமைக்கலாம்.

10. நமது கிராமம்

நகரத்திற்கு வெளியே நாம் சேர்ந்து வாழும் இடம் கிராமம் எனப்படும். வீடுகள் அதிகமாக இருக்கும் இடம் பெரிய கிராமம் என்றும், வீடுகள் குறைவாக இருப்பின் சிறு கிராமம் என்றும் சொல்லப்படும். அங்குள்ள வீடுகள் அதிகமாகக் கூரை வீடுகளாகவே இருக்கும். சில இடங்களில் கல்வீடுகளும், மெத்தை வீடுகளும் காணப்படும். அங்கு மரச்சோலைகள் நிறைந்திருக்கும். குளங்கள், ஏரிகள், தூவுகள், கிணறுகள் இருக்கும். சனங்கள் நெருக்கமாக வாழமாட்டார்கள். வீடுகள் தூரம் தூரமாக இருக்கும். சனங்கள் கிராமங்களின் தோட்ட நிலங்களிலும் வயல் நிலங்களிலும் புதிய புதிய உணவுப் பொருட்களைச் செய்வார்கள். ஊற்று நீரையும், ஆற்று நீரையும் குடிக்கவும், குளிக்கவும், முழுதும் உபயோகிப்பர்.

மக்களின் வாழ்க்கை ஆடம்பரமாக இருக்கமாட்டாது. மாந்தோப்புக்களில் பறவைக் கூட்டங்களின் இசையையும், மிருகங்களின் குரலையும் கேட்டு இன்புறலாம். பயிர் பச்சைகளின் பசுமையையும் தூய காற்றையும், கண்டு இன்புறலாம்.

அபிப்பிராயம் :

- i. இப்பகுதியை வாசித்து செயப்படுபொருள் உள்ள வாக்கியத்தைத் தேரிந்து எடுக்கவும்.
- ii. தேரிந்து எடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களுக்கு எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருளை வேறுகப் பிரித்து எழுதுக.

கீழேவரும் வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருள்களை எழுதுக.

1. கடவுள் உயிர்களைக் காப்பாற்றுகிறார்.
2. சனங்கள் செங்கோல் மன்னனை வாழ்த்துகிறார்கள்.
3. புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது.

4. மழைக் காலங்களில் கரிய மேகங்கள் சூரியனை மறைக்கும்,
5. வீடுகளில் எலியைப் பிடிக்கப் பூனை வளர்க்கிறார்கள்.
6. பூஞ்சோலை மனிதருக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.
7. பசுக்கள் இனிய பாலைத் தரும்.
8. மிருகங்கள் மனிதருக்குப் பிரயோசனமுள்ளது.
9. நளமகாராசன் சூதாடி நாடு நகரங்களை இழந்தான்.
10. உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை.

செய்ப்படுபொருளில்லாத வாக்கியங்கள் உண்டாக்குக.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

11. திணை யால்

பெயர்ச்சொற்கள், எழுவாயாகவும், செய்ப்படுபொருளாகவும் வரும். இப்படி வரும் சொற்கள் உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல் அஃறிணைப் பெயர்ச்சொல் என்று சொல்லப்படும்.

உயர்திணைப் பெயர்ச்சொற்கள் மூன்றுவகைப்படும்.

அவை : ஆண்பாற் பெயர்ச்சொல் (இராமன்)
 பெண்பாற் ,, (சீதை)
 பலர்பாற் ,, (சேவகர்)

அஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்கள் இரண்டு வகைப்படும்.

அவை - ஒன்றன்பாற் பெயர்ச்சொல் (மரம்)
 பலவீன்பாற் ,, (குதிரைகள்)

மேலே கூறப்பட்ட உயர்திணை, அஃறிணைப் பிரிவின
லுள்ள பெயர்ச்சொற்களில் ஆண்பாற் பெயர்ச்சொல் என்றும்
பெண்பாற் பெயர்ச்சொல் என்றும், பலர்பாற் பெயர்ச்சொல் என்
றும் கூறப்படும்.

ஒன்றன்பாலேக் குறிக்கும் சொல் அஃறிணை ஒன்றன்
பாற் சொல் என்றும் சொல்லப்படும்.

பல பொருட்களைக் குறிப்பன அஃறிணைப் பலவின்பாற்
சொல் என்று சொல்லப்படும்.

மனிதன், இராமன், தந்தை, அரசன், வண்ணான்,
வேளாளன், பையன். வேலன், தட்டான், குயவன், புல
வன், செல்வன், இவைகள் உயர்திணை ஆண்பாற் சொற்கள்.

சீதை, மணிமேகலை, குறத்தி, அவள், வேலைக்காரி,
குருடி, அரசி, மாமி, மருமகள், சகோதரி, சரசுவதி, இலக்
குமி, கண்ணி இச்சொற்கள் உயர்திணைப் பெண்பாற் சொற்கள்.

மனிதர், வேளாளர், புலவர், சிலர், பலர், குருடர்,
தனவந்தர், வறியவர், மாமன்மார், வேலைக்காரர், அரசர்,
வேடர், இவைகள் உயர்திணைப் பலர்பாற் சொற்கள்.

அஃறிணை ஒன்றன்பாற் சொற்களாவன :

மரம், புல், குதிரை, புத்தகம், ஆடு, பறவை, வீடு,
பூ, என்பன ஒன்றிணை மாத்திரம் குறிக்கும் சொற்கள்
ஒன்றன்பாற் பெயர்ச்சொற்கள்.

மரங்கள், வீடுகள், பூக்கள், குதிரைகள், பறவைகள்
எனப் பல பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்கள், பல
வின்பாற் பெயர்ச்சொல் என்று சொல்லப்படும்.

12. ஒற்றுமை

ஓர் ஊரில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவன் குடிகளுக்கு, பகை அரசராலும், தம்முடைய பரிவாரங்களினாலும், கள்வரினாலும், கெட்ட மிருகங்களினாலும் தீங்குகள் உண்டாகாதபடி கண்ணை இமைகாக்கிறது போல நாட்டைக் காத்துவந்தான். அவனுடைய மந்திரிமார்கள் போர்வினைஞர்கள், ஒற்றர்கள். இவர்கள் அரசனிடத்தில் மிகவும் பக்தியுள்ளவர்கள். அரசனும் அவர்களிடத்தில் மிகவும் பக்தி உள்ளவன், ஆனால் மந்திரிமார்கள் தங்களுக்குள் உள் அன்பு இல்லாதவர்களாக இருந்தார்கள், இதை அரசன் அறியாதவகையில் நடந்துகொண்டு வந்தான். மந்திரிமார்களின் செய்கைகளை அரசன் அறிந்து எல்லா மந்திரிமார்களையும் கூப்பிட்டு நீங்கள் ஒற்றுமையாக மந்திரித் தொழிலை நடத்தவேண்டும். வேற்றுமையாக இருந்தால், பகை அரசர்கள் எங்கள் நாட்டை இலகுவில் பிடித்து விடுவார்கள் என்று புத்திமதிகள் கூறினான். அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து ஆளுக்கு ஒவ்வொரு தடியைக் கொடுத்து முறிக்கும்படி செய்தான். அவர்கள் இலகுவில் முறித்து விட்டார்கள், எல்லாத் தடியையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து முறிக்கும்படி செய்தபோது அவைகளை முறிக்க முடியவில்லை. அப்போது அரசன் நீங்கள் இப்படி ஒற்றுமையாக இருந்தால் உங்களை ஒருவரும் வெல்லமாட்டார்கள் என்று சொன்னான். மந்திரிமார்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தார்கள்.

அப்டியாசம் :

இக்கதையை வாசித்து இதீர் கோடிட்ட இடங்களில் இரு திணை ஐம்பாற் சொற்களைத் தேரிந்து எழுதுக.

உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல்

அஃறிணைப் பெயர்ச்சொல்

	ஆண் பால்	பெண் பால்	பலர் பால்	ஒன்றன் பால்	பலவின் பால்
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

மேல்வரும் ஆண்பாற் சொற்களைப் பெண்பாலாக மாற்றலாம்.

ஆண்பால்	பெண்பால்
மறவன்.	மறத்தி.
குறவன்.	குறத்தி.
கணக்கன்.	கணக்கிச்சி.
மாமன்.	மாவி.

ஆண்பாற் பெயர்ச்சொற்கள் அன், ஆன், மன், மான்
என்னும் விசுவகளைக்கொண்டு முடியும்.

அன்	ஆன்	மன்	மான்
அரசன்.	வண்ணான்.	வடமன்.	பெருமான்.
தலைவன்.	தட்டான்.		கீர்த்திமான்.
தோழன்.	கன் னான்.		கோமான்.
பாட்டன்.	குணவான்.		
மாமன்.	பாக்கியவான்.		
சேவிடன்.	புண்ணியவான்.		
அவன்.			

பெண்பாற் பெயர்கள் அள், ஆள், இ என்னும் விசுதி களைக்கொண்டு முடியும்.

அள்	ஆள்	இ
அவள்.	இல்லாள்.	அரசி.
நல்லவள்.	நல்லாள்.	தலைவி.
குழையள்.	தேடாள்.	தோழி.
		பாட்டி.
		பொன்னி.

பலர்பாற் பெயர் அர், ஆர், இர், மார், கள் என்னும் எழுத்துக்களைக் கொண்டுமுடியும்.

அர்	ஆர்	இர்	மார்	கள்
அரசர்,	தென்னாட்டார்,	பெண்டிர்,	தேவிமார்,	மக்கள்
புலவர்,	பெரியார்,		புலவர்மார்,	தேவர்கள்
			குருமார்,	புலவர்கள்.

ஒன்றன்பாற் பெயர் 'து' என்னும் எழுத்தைக் கொண்டு முடியும்.

நல்லது, அது, தீது, பெரிது.

பலவின்பாற் பெயர், அ, வை, கள் என்னும் விசுதி களைக்கொண்டு முடியும்.

அ	வை	கள்
நல்லன.	நல்லவை.	மிருகங்கள்.
பெரியன.	சிறியவை.	மரங்கள்.
தீயன.	உள்ளவை.	யானைகள்.

13. படர்க்கை வினைச்சொல்

ஐம்பால் படர்க்கைப் பெயர்கள் எழுவாயாக வந்தால், அவைகளை முடிக்கும் சொல் (பயனிலை) லாய் வரும் வினைச் சொற்களும், அவற்றைச் சேர்ந்ததாய் வரும்.

உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயரைக்கொண்டு முடியும் வினைச்சொல், உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று என்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயர், பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றையும், பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றையும் கொண்டு முடியும். அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைப்பெயர், அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றையும், அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர், அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றையும் கொண்டு முடியும்.

படர்க்கை இடம்

	<u>பெயர்</u>	<u>வினை</u>	
ஆண்பாற்	ஆண்பால்.	அவன்.	வருகிறான்.
	பெண்பால்.	அவள்.	வருகிறாள்.
	பலர்பால்.	அவர்.	வருகிறார்.
அஃறிணை	ஒன்றன்பால்.	அது.	வருகிறது.
	பலவின்பால்.	அவை அவைகள் }	வருகின்றன.

14. வினாச்சொல்

பெயர்ச்சொற்கள்: வினைப்பயனிலையைக்கொண்டு முடியும். பெயர்ப் பயனிலையையும்கொண்டு முடியும். இராமன் அவன். இதில் இராமன் என்னும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர், அவன் என்னும் பெயரைப் பயனிலையாகக் கொண்டுமுடிந்தது.

இராமன் அவனா? என்பதில், அவனா என்பது வினாப் பெயரைப் பயனிலையாகக்கொண்டுமுடிந்தது.

வினாப்பெயர்: எ, ஏ, யா, ஆ, ஓ என்னும் எழுத்துக்களைக் கொண்டு வினாப்பொருளில் வருகும்.

- எ : எவன் வந்தான்?
 ஏ : இராமனே இவன்?
 ஏ : ஏவன் இவன்?
 ஆ : இராமன் அவனா?
 ஓ : இராமன் மகனா?

ஏ, யா, எழுத்து சொல்லின் முதலில் வினாப்பொருளில் வரும்.

ஆ, ஓ எழுத்து சொல்லின் இறுதியில் வினாப்பொருளில் வரும்.

ஏ, எழுத்து சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வினாப்பொருளாக வரும்.

மேல்வரும் வாக்கியங்களை (ஆ அல்லது ஓ) சேர்த்து வினா வாக்கியமாக்குக.

1. மாடு வயலை உழுதது
2. பசு புல் தின்றது
3. அரசன் தேசத்தை ஆண்டான்
4. இராமன் பாடசாலைக்கு வந்தான்
5. இந்தப் பூனை எலி பிடித்தது
6. நீங்கள் பாடம் படிக்கலாம்

மேல்வரும் வினா வாக்கியங்களைச் சாதாரண வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுக.

1. நேற்று மழை பெய்ததோ?
2. பயிர்கள் பசுமையாக இருக்கிறதோ?
3. நீர் இராமனைக் கண்டீரோ?
4. எல்லாரும் பாடசாலைக்கு வந்தார்களா?
5. இவன் உனது சிநேகிதனா?

மேல்வரும் வினாக்களுக்கு மறுமொழி எழுதுக.

1. உன் பெயர் என்ன?
2. நீங்கள் என்ன படிக்கிறீர்கள்?
3. அவன் பிறந்த ஊர் யாது?
4. ஏன் இங்கு வந்தீர்கள்?

15. தன்மை முன்னிலைப் பெயர்.

இரு திணைக்கும், ஐம்பாறுக்கும், பொதுவாக வரும் பெயர்ச் சொற்களைத் தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர் என்று கூறப்படும்.

தன்மைப் பெயர் : ஒருமை எண் பன்மை எண் என்றும்

முன்னிலைப் பெயர் : முன்னிலை ஒருமைப் பெயர் முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் என்றும் கூறப்படும்.

ஒருமை எண் (ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல்)

தன்மை ஒருமைப் பெயர் : நான், யான்,

முன்னிலை ,, ,, : நீ

பன்மை எண் (பல பொருளைக் குறிக்கும் சொல்)

முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் : நீர், நீவிர், எல்லீர், நீங்கள்.

தன்மைப் பன்மைப் பெயர் : யாம், நாம், நாங்கள்

தன்மை இடத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள்: பேசு வோன் தன்னைக் குறிக்கும் போது தன்மை என்று சொல்லப்படும்.

முன்னிலை இடத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள்: பேசு வோன் முன்னின்றரைக் குறிக்கும் போது முன்னிலை இடப் பெயர் என்று சொல்லப்படும்.

நான் வந்தேன் } என்பவை பேசுகிற ஒருவர், தன்னை மாத்
யான் ,, } திரம் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்.

யாம் வந்தோம் } தன்னோடு வேறு பலரையும் சேர்த்துச்
நாம் ,, } சொல்லும் பெயர்ச்சொல்.

நீ, முன் நிற்கும் ஒருவரைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்.

நீர், நீவிர், நீங்கள் என்பவை முன்பு நிற்கும் பல
ரைக் குறிக்கும் சொற்கள்.

தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொற்களுக்கு ஆண்பால்
பெண்பால் இல்லை. இவை ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும்
பொதுவான சொற்கள்.

தன்மைப் பெயரையும், முன்னிலைப் பெயரையும் குறிச்
கும் சொற்கள் எழுவாயாக வந்தால் அதற்கு (பயனிலை)
வினைச் சொல்லைத் தன்மை வினைமுற்று, முன்னிலை வினைமுற்று
என்று சொல்லப்படும்.

நான் வந்தேன் } இதில் நான், யான் என்னும் தன்மை
யான் ,, } ஒருமைப் பெயர் வந்தேன் என்னும் பய
னிலையைக் கொண்டு முடிந்தது.

யாம் வந்தோம் } இவற்றில் யாம், நாம், என்னும் தன்மைப்
நாம் ,, } பெயர், வந்தோம் என்னும் பன்மை வினை
முற்றை (பயனிலை) கொண்டு முடிந்தது.

நீ வந்தாய் } இதில் நீ என்னும் முன்னிலை ஒருமைப் பெயர்
வந்தாய் } வந்தாய் என்னும் ஒருமை முன்னிலை வினை
முற்றை (பயனிலை) கொண்டு முடிந்தது.

நீர் வந்தீர் } முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் வந்தீர்,
நீங்கள் வருகிறீர்கள் } வருகிறீர் என்ற முன்னிலைப் பன்மை
வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தன.

ஒரு வாக்கியத்திற்குரிய எழுவாயும் அதனை முடிச்
கிற பயனிலையும் ஆகிய இரண்டு சொற்களும் பொருத்த
மான திணை, பால், எண் என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல்,

அப்படியாசம் :

மேல்வரும் பயனிலைச் சொற்களுக்கு ஏற்ற எழுவாய் சேர்த்து வாக்கியம் எழுதுக.

வருகிறேன், போகிறேன், போகிறாய், சிரிக்கிறீர்,
வந்தோம், இருக்கிறீர்கள், அழுகிறார்கள், உண்டோம்
குளித்தான், பாடுகிறது, பறக்கும், ஓடுகிறது.

மேல்வரும் எழுவாய்ச் சொற்களுக்கு ஏற்ற பயனிலை சேர்த்து எழுதுக.

நீ, அவன், யான், நீர், யாம், அவள், அவர்.

16. வினைச்சொல் பயிற்சியும் காலமும்.

மேல்வரும் கீற்ட்ட கதைப்பகுதியில் பொருத்தமான பெயர்ச் சொல்லும் வினைச்சொல்லும் சேர்த்து எழுதுக:

இலங்கைத்தீவில் ——— வசிக்கிறோம். இலங்கை தென்னிந்தியாவுக்குக் கிட்ட ———. ஆதியில் இலங்கை யில் ——— வசித்தார்கள். வட இந்தியாவில் இருந்து ——— இங்கே குடியேறினார்கள். அவர்களை ——— என்று சொல்லுகிறார்கள். சிங்களவர் ஆரிய பாஷை கலந்த சிங்களப் பாஷை பேசுகிறார்கள். சிங்களவரின் குடியேற்றத்திற்கு முன்னர் அசுரர் என்ற சாதியார் ——— வசித்தனர். இராக்கதர் என்ற சாதியாருக்கு ——— அரசலக இருந்தான். அவனுக்கு, சும்பகர்ணன் விபீஷணன் என்ற இரண்டு தம்பிமாறும், சூர்ப்பநகை என்ற ஒரு தங்கையும் ———. வட இந்தியாவில் அயோத் தியாபுரியில் ——— என்னும் அரசன் இருந்தான். அவ னுக்கு இராமர், இலட்சுமணர், பரதன், சத்துருக்கன் என்ற நான்கு ——— இருந்தார்கள். இவர்களுள் இரா

மன் கல்வியிலும், கட்டழகிலும் சிறந்தவன். -----
 சீதாதேவியுடன் சிலகாலம் காட்டில் வசித்தான்.
 அப்போது ----- அங்கே போய், சீதாபிராட்டியைக்
 கவர்ந்து கொண்டுபோய் இலங்கையில் சிறை -----
 இராமர் சீதாபிராட்டியைத் தேடிவரும்படி அனுமாரை
 அனுப்பினார். அனுமார் சீதாபிராட்டியின் இருப்பிடத்தை
 அறிந்து ----- சொன்னார். இராமர் பெரிய சேனை
 யோடு ----- வந்து இராவணனுடன் ----- செய்தார்.
 இராமர் இராவணன் போரில் அரசர்களைக் கொன்று
 சீதையை சிறைமீட்டார்.

வினைச்சொல் காலம் காட்டும்.

பெயர்ச்சொல் காலங் காட்டாது (வேற்றுமை ஏற்று வரும்.)

வினைச்சொற்கள் காலம் காட்டும்போது இறந்த
 காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூன்று காலத்தி
 லும் வரும்.

இறந்தகாலம் : நேற்று மழை பெய்தது. நான் சாப்பிட்டேன். இவற்றில் பெய்தது, சாப்பிட்டேன் என்னும் வினைச்சொல்லில் தொழில் முடிந்து விட்டது. ஆகையால் முடிந்த செயலை உணர்த்துவது இறந்தகாலம்.

நிகழ்காலம் : காற்று வீசுகிறது, அவள் படிக்கிறாள் என்பவற்றில் வீசுகிறது, படிக்கிறாள் (பயனிலை) என்னும் சொற்களில் தொழில் தொடங்கி நிகழ்கிறதை உணர்த்துகிற படியால் நிகழ்காலம்.

எதிர்காலம் :) மழை பெய்யும். சிறுவன் விளையாடுவான்.
 வருங்காலம் :) அவள் படிப்பாள், பெய்யும், விளையாடுவான் படிப்பாள், என்னும் (பயனிலை) சொற்களில் தொழில் பிறவாமை உணர்த்துகிறபடியால் எதிர்காலம்.

மூன்று காலத்திலும் வரும் வினைச்சொற்கள் தன்மை முன்னிலை பாடர்க்கை என்னும் மூன்று இடத்திலும் வரும்.

தன்மை இடம்: தன்னைக் குறித்துச் சொல்லும் இடம்.
முன்னிலை ,, முன்னிற்பவரைக் குறித்துச் சொல்லும் இடம்.

பாடர்க்கை இடம்: தன்மை, முன்னிலை அல்லாதவரைக் குறித்துச் சொல்லாவிடம்.

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பவற்றை அறிதற்கு இடைநிலைகள் உதவியாக இருக்கின்றன.

இவ்விடைநிலைகள் திணை, பால், இடம் என்பவற்றை அறிதற்கு உதவியாக வரும். விசுவகரின் அடியில் இருக்கும்.

இறந்தகால இடைநிலைகள்: த், ட், ற், இன், என்பவை.
நிகழ்கால இடைநிலைகள்: ஆ, நின்னு, கின்னு, கிணு.
எதிர்கால இடைநிலைகள்: ப், வ்.

இறந்தகால வினைமுற்று.

இடைநிலை	தன்மை	முன்னிலை	பாடர்க்கை.
த்	அடித்தேன்.	அடித்தீர்.	அடித்தான்.
ட்	வெட்டினேன்.	வெட்டினீர்.	வெட்டினான்.
ற்	கற்றேன்.	கற்றீர்.	கற்றான்.
இன்.	ஓடினேன்.	ஓடினீர்.	ஓடினது.

இப்படியே தன்மைப் பன்மையிலும், முன்னிலை ஒருமையிலும், பாடர்க்கையில், ஐந்து பாலிலும் உதாரணங்களை உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம்.

நிகழ்கால வினைமுற்று.

இடைநிலை	தன்மை (ஒருமை)	முன்னிலை (பன்மை)	பாடர்க்கை
ஆ	நடவாநின்றேன்	நடவாநின்றீர்	நடவாநின்றான்
கின்னு	நடக்கின்றேன்	நடக்கின்றீர்	நடக்கின்றான்
கிணு	படிக்கிறேன்.	படிக்கிறீர்.	படிக்கிறான்.

இப்படியே தன்மைப் பன்மை, முன்னிலை ஒருமை, படர்க்கை ஐந்து பாலினும் வரும்.

நிகழ்கால வினைமுற்று.

இடைநிலை	தன்மைப்பன்மை	முன்னிலைஒருமை	படர்க்கை
ப்	நடப்போம்	நடப்பாய்	நடப்பான்
வ்	செய்வோம்	செய்வாய்	செய்வார்

இடமும் காலமும்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையென்னும் மூன்று இடங்களிலும், மூன்று காலத்திலும், வினைச்சொற்கள் உண்டாகும். இவ்வினைச் சொற்கள் உண்டாக்குவதற்குக் காரணமாக வினை அடிகள் (வினைப்பகாப் பதங்கள்) இருக்கின்றன. அவற்றிற் சில.

நட, வா, மடி, போ, விடு, கூ, எடு, இரு, தேய், நில், படி, அடி, முதலியன.

படி என்கிற சொல்லில் இருந்து வினைச்சொற்கள் (வினைமுற்று) வருவதை அடியிற் குறித்த அட்டவணையைப் பார்த்து அறியலாம்.

எழுவாய்ப் பெயர்	வினை அடி	பயனிலை	(வினைச்சொல்)		
			இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
தன்மை இடம்					
ஒருமை தான்	படி	படித்தேள்	படிக்கிறேன்	படிப்பேன்	
பன்மை: யார்	„	படித்தோம்	படிக்கிறோம்	படிப்போம்	
முன்னிலை இடம்					
ஒருமை: நீ	„	படித்தாய்	படிக்கிறாய்	படிப்பாய்	
பன்மை: நீர்	„	படித்தீர்	படிக்கிறீர்	படிப்பீர்	
படர்க்கை இடம்					
ஆண்பால்: அவன்	„	படித்தான்	படிக்கிறான்	படிப்பான்	
பெண்பால்: அவள்	„	படித்தாள்	படிக்கிறாள்	படிப்பாள்	
பலர்பால்: அவர்	„	படித்தார்	படிக்கிறார்	படிப்பார்	
ஒன்றன்பால்: அது	„	படித்தது	படிக்கிறது	படிவது	
பலனன்பால்: அவை	„	படித்தன	படிக்கின்றன	படிவன	

அப்யாசம் :

பின்வரும் இறந்தகால வினைச்சொற்களை நிகழ்காலத்தில் எழுதுக.

போனார், ஓடினார், வந்தது, பறந்தது,
விழுந்தன, ஓடினீர்கள், போனோம், வந்தோம்,
கண்டனன், இருந்தன.

பின்வரும் நிகழ்கால வினைச்சொற்களை இறந்தகாலத்தில் மாற்று.

உணருகிறேன், அழுகியும், எரிகின்றன, தெரிகிறது,
விடுகிறான், சந்தோஷிக்கிறார், சிரிக்கிறேன், மேய்கின்றன
செல்கிறாய், திரிகிறாய், அழுகிறோம்.

பின்வரும் எதிர்கால வினைச்சொற்களை மற்றைய இரு காலங்களிலும் மாற்றி எழுதுக.

உணர்வோம்	-----	-----	அறிவேன்	-----	-----
அறிவன	-----	-----	உணர்வது	-----	-----
உணர்வாய்	-----	-----	மகிழ்வது	-----	-----
மடிவது	-----	-----			

கீழ்க்கண்ட இடத்தில் பொருத்தமான வினைச்சொல் வைத்து எழுதுக.

தமிழ்நாட்டில் பல கோடைவள்ளல்கள் -----.

முற்காலத்தில் பல புலவர்கள் நூல்களை -----.

இக்காலத்தில் புலவர்கள் பாட்டுக்கள் -----.

கமக்காரர் வயலை உழுது நெல் விதைத்து விளைந்த பின் -----.

17. தொழிற் கல்வி.

மாணவர்கள் தாய் மொழியில் கல்வி அறிவை அடைந்தபின், பிறமொழியை அதாவது ஆங்கில பாஷையும் கற்க வேண்டும். ஆங்கிலம் ஒரு பொது மொழியாக உலகத்தில் வழங்கி வருகிறது. இது பல வகையான அறிவு நூல்களைப் படித்து மேல்நாட்டு நாகரீகங்களை அறிதற்கும், அயல் தேசங்களுக்கு வியாபாரம் முதலிய காரணமாகப் பிரயாணம் செய்தற்கும், உதவியாக உள்ளது. இலங்கைத் தீவை ஆங்கிலேயர் பிடித்து அரசு செய்தார்கள். அதனால் ஆங்கிலம் அரசியல் பாஷையாக இருக்கிறது. இலங்கை வாழும் மக்களின் பாஷையாகவே அரசியல் பாஷை இருக்கவேண்டும். தமிழும், சிங்களமும் இலங்கையில் வாழும் மக்களின் தேசிய பாஷையாகும். தேசிய பாஷையில் அரசாங்கம் நடத்தற்கு ஏற்ற ஒழுங்கு இப்போது அரசாங்கம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

அறிவு பெறுதற்குரிய புத்தகக் கல்வி மாத்திரம் போதாது. தொழிற் கல்வியும் வேண்டும். தொழிலின் மூலமாக அறிவும் பெறலாம். எல்லோரும் தொழில் செய்து பொருள் சம்பாதிக்கலாம். மாணவர்கள் பாடசாலையில் படித்து உத்தியோகம் கிடையாது வேலையில்லாமல் இருக்க வேண்டியதில்லை. தான் கற்ற தொழிலைச் செய்யலாம்.

தொழிற் கல்வியாவன உழவு, தச்சு, நெசவு, குடிசைத் தொழில் முதலியன. இலங்கை ஒரு கமத்தொழில் நாடு; நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் நீங்குவதற்குக் கமத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும். காடு அழித்துக் கமம் செய்ய வேண்டும். பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும். புத்தகக் கல்வி கற்போர் தொழிற்

கல்வியை வெறுக்காமல் படிக்க வேண்டும். தொழிற் கல்வி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகவுள்ளது. நாம் வாழும் நாட்டைச் செல்வத்தில் சிறக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அபிப்பாயசம் :

1. இக்கட்டுரையை வாசித்து இதில் வந்துள்ள வினைச்சொற்களை எடுத்து எழுதுக.

2. வழங்கிவருகிறது. இருக்கிறது, செய்துகொண்டிருப்பார். இச் சொற்களுக்கு எழுவாயைக் கண்டுபிடிக்கவும். •

3. மேல்வரும் எழுவாய்ச் சொற்களைக் கொண்டோடியும் எதிர்சால் வினைமுற்று (பயனிலையை) எழுதுக.

புத்தகம்	_____.
கமத்தொழில்	_____.
நாம்	_____.
நீங்கள்	_____.
கமக்காரன்	_____.

4. கீறிட்ட இடத்தில் பொருத்தமான பெயர்ச்சொற்களையும், வினைச் சொற்களையும் வைத்து நிரப்புக.

அறிவு வளர்தற்குப் புத்தகக்கல்வி மாத்திரம் _____
நீண்டகால அனுபவமும் பெறவேண்டும்.

இலங்கையில் பயிற்செய்கை முறையை வளர்க்க
_____ இயந்திரக் _____ உழுதல் _____ நடுதல் முதலிய
மேலைத்தேசக் கமத்தொழிற் பயிற்சியைக் கல்லோயா முத
லிய இடங்களில் _____.

18. வினைச்சொல் II

மூன்று காலங்களிலும் வரும் வினைமுற்றுக்களை (பயனிலையை) விசுதிககள் தினை, பால், இடம் என்பவற்றை அறிவிக்கும்.

உயர்தினை ஆண்பால் வினைமுற்று : (அன், ஆன்) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

உயர்தினைப் பெண்பால்வினைமுற்று : (அள், ஆள்) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

உயர்தினைப் பலர்பால் வினைமுற்று : (அர், ஆர்) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

அஃறினை ஒன்றன்பால் வினைமுற்று : (து) என்ற விசுதியைக் கொண்டு முடியும்.

அஃறினை பலவிற்பால் வினைமுற்று : (அ) என்ற விசுதியைக் கொண்டு முடியும்.

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று : (என், ஏன்) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று : (அம், ஏம், ஓம்) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று : (ஐ, ஆய், இ) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று : (இர், ஈர்,) முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

படர்ச்சை வினைச்சொல்

உயர்த்தினை			அஃறினை	
ஆண்பால்	பெண்பால்	பலர்பால்	ஒன்றன்பால்	பலவன்பால்
இராமன் } போலன் அவன் } போகிறான் போவான் }	மீனாட்சி } போலன் அவள் } போகிறாள் போவாள் }	அரசர் } போவர் அவர் } போகிறார் போவார் }	குதிரை } அது } போனது போகிறது } போகிறது } போவது }	குதிரைகள் } அவைகள் } போகின்றன போகின்றன } போவன }

அஃறிணையில் ஒன்றன்பால் பலவின்பால் வினைமுற்று எதிர்காலத்தில் 'உம்' என்னும் விசுவயைக் கொண்டு முடியும். அது உயர்திணையில் ஆண்டால், பெண்பால் வினைமுற்றிலும் வரும.

குதிரை — ஒடும்	} எதிர்கால வினைமுற்று
அது — ஒடும்	
மாடுகள் — கதறும்	
அவை — கத்தும்	
அவன் — உண்ணும்	
அவள் — உண்ணும்	

தன்மை ஒருமை ஏன், (விசுவ)	தன்மைப்பன்மை அம், ஏம், ஓம் (விசுவ)
நான் உண்டேன் (இறந்தகாலம்)	(அம்) நாம் செய்தனம் ,, செய்கின்றனம் ,, செய்வம் (ஏம்) உண்டேம்—இறந்தகாலம் உண்கின்றேம்—நிகழ்காலம் உண்போம்—எதிர்காலம் (ஓம்)
நான் உண்கிறேன் (நிகழ்காலம்)	உண்டோம் உண்கின்றோம் உண்போம்.
நான் உண்பேன் (எதிர்காலம்)	
நான் செய்வேன் (எதிர்காலம்)	

இப்படியே நாங்கள் என்னும் எழுவாய் சேர்த்து உண்டோம், உண்கின்றோம், உண்போம் என்று (பயனிலை) வினைமுற்றுக்களைக் கொண்டு முடிக்கலாம்.

தன்மை வினை முற்றுக்களும் முன்னிலை வினைமுற்றுக்களும் உயர்திணை, அஃறிணையில் முன்று காலத்திலும் வருவதால் இருதிணைக்கும் பொதுவான வினைமுற்றுக்களாகும்.

உயர்திணை
(தன்மை)

இறந்த காலம்
நான் போனேன்.
நாம் போனோம்.

நிகழ்காலம்
நான் போகிறேன்
நாம் போகிறோம்.

எதிர்காலம்
நான் போவேன்
நாம் போவோம்

அஃறிணை
(தன்மை)

இறந்தகாலம்
நான் நடந்தேன்
நாம் நடந்தோம்

நிகழ்காலம்
நான் நடக்கிறேன்
நாம் நடக்கிறோம்

எதிர்காலம்
நான் நடப்பேன்
நாம் நடப்போம்

உயர்திணை
(முன்னிலை)

இறந்தகாலம்
நீ நடந்தாய்
நீர் நடந்தீர்

நிகழ்காலம்
நீ நடக்கிறாய்
நீர் நடக்கிறீர்

எதிர்காலம்
நீ நடப்பாய்
நீர் நடப்பீர்

அஃறிணை
(முன்னிலை)

இறந்தகாலம்
நீ நடந்தாய்
நீர் நடந்தீர்

நிகழ்காலம்
நீ நடக்கிறாய்
நீர் நடக்கிறீர்

எதிர்காலம்
நீ நடப்பாய்
நீர் நடப்பீர்

அஃறிணையில் மந்தி, சிளி முதலியன பேசியதாகக் கூறப் படுவதால் தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர் அஃறிணையில் வரும்.

இரு திணைக்கும் பொதுவான வினைமுற்றுக்கள், இரு திணைக்கும் பொதுவான பெயர்களை எழுவாயாகக்கொள்ளும்

இரு திணைக்கும் பொதுவான பெயர்கள் தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர், தந்தை, தாய். ஆண், பெண், ஊமை, குருதி, செவிடு, முடம், முதலியன.

உயர்திணை வினைமுற்று அஃறிணை வினைமுற்று

தன்மை	{	நான்	---	---
		யான்	---	---
		நாம்	---	---
		யாம்	---	---

முன்னிலை	{	நீ:	---	---
		நீர்:	---	---
		நீங்கள்:	---	---

முறைப்பெயர்	{	தந்தை	வந்தான்	வந்தது
		தாய்	வந்தாள்	வந்தது
		ஆண்	வந்தான்	வந்தது
		பெண்	வந்தாள்	வந்தது
		ஊமை	வந்தான்	வந்தது
		குருதி	வந்தான்	வந்தது
		செவிடு	வந்தான்	வந்தது
		முடம்	வந்தான்	வந்தது

மற்றைய இரண்டு காலங்களிலும் வினைமுற்றுக்களை உண்டாக்குக.

19. பழமரங்கள்

உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் மரங்கள் உண்டாகின்றன. நிலத்தில் முளைக்கும் மரங்களையும், பற்றைகளையும் காடுகள் என்று சொல்லப்படும். காடுகள், சூடான பிரதேசங்களில் உண்டாகும் காடுகள் குளிரான பிரதேசங்களில் உண்டாகும் காடுகள், என்று இரு பிரிவாகக் கூறலாம். சூடான பிரதேசங்களில் பாலை,

முதிரை, கருங்காலி, சமண்டலை, தேக்கு முதலிய மரங்கள் உண்டாகின்றன. குளிரான பிரதேசங்களில் தேவதாரு மரக்காடுகள் உண்டாகின்றன.

காட்டு மரங்கள் இருக்கும் நிலங்களை அழித்துக் கமம் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் பழமரங்களை உண்டாக்குகிறார்கள். பழமரங்கள் அதிகமாக மழையும், வெய்யிலும் உள்ள இடங்களில் அதிகமாக உண்டாக்கலாம்.

பழமரங்கள், வாழை, மா, பலா, தோடை, முந்திரிகை எலுமிச்சை முதலியன.

வாழை, மா, பலா, தோடை முதலிய பழமரங்கள், அதிகமாகச் சூடான பிரதேசங்களில் உண்டாகும். மா, பலா, வாழை, மரங்களின் பழங்களைச் சேர்த்து முக்கனி என்று கூறுவர்.

பழங்கள் மனிதருக்குச் சிறந்த உணவுப் பொருளாகும். பழங்களின் சாற்றில் இருந்து தேவையான உணவுப் பொருள்களைச் செய்கிறார்கள். கனிதரும் மரங்களை எல்லோரும் உண்டாக்க வேண்டும்.

அபிப்பாசம்:

கீறிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான பெயர்ச்சொற்களும் விளைச் சொற்களும் வைத்து வாக்கியத்தை நிரப்புக.

1. அயல் தேசங்களில் ———— செய்யப்படுகின்றன.
2. முந்திரிகைப்பழம், அப்பிள்பழம் பழுதடையாத படி ———— அடைத்து இலங்கைக்கு வருகின்றன.
3. பழங்களின் சாற்றில் இருந்து ———— செய்கிறார்கள்.

4. மழையும், வெய்யிலும் உள்ள பிரதேசங்களில்
 — அதிகமாக உண்டாக்கலாம்.

20. தன்வினை, பிறவினை.

இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் உண்டாகும் வினை முற்றுக்களைத் தன்வினை, பிறவினை யென்றும், செய்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை என்றும், உடன்பாட்டுவினை எதிர்மறை வினை என்றும், செயப்படுபொருள் உள்ள வினை செயப்படுபொருள் இல்லாத வினை யென்றும், தெரிநிலை வினை, குறிப்பு வினை யென்றும் கூறப்படும்.

தன்வினை : தன் கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடிவது.

மாணாக்கன் படிக்கிறான்,
 அரசன் தேசத்தை ஆளுகிறான்,
 குயவன் குடத்தை வளைகிறான்.

இவற்றில் மாணாக்கன், அரசன், குயவன் என்னும் எழுவாய்கள், படிக்கிறான், ஆளுகிறான், வளைகிறான் என்னும் பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிந்தன.

பிறவினை : பிறிதொரு கருத்தாவின் ஏவலால் நடைபெறுந் தொழில். பிற கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடிவது.

ஆசிரியர் மாணாக்கனைப் படிப்பிக்கின்றான். இதில் மாணாக்கனை படிப்பிக்கிற தொழில் ஆசிரியரால் நடை

பெறுகிறது. ஆகையால் படிப்பித்தல் ஆசிரியரது தொழில்.
ஆசிரியர், பிறவினைக் கருத்தா.

தன்வினை	பிறவினை
பாடினான்	பாடுவித்தான்
வீடு கட்டினான்	வீடு கட்டுவித்தான்
உழுதான்	உழுவித்தான்
நடந்தான்	நடப்பித்தான்

இவற்றில் பாடு, கட்டு, உழு, நட எனத் தன்வினைப் பகுதி வந்தன.

பாடுவி, கட்டுவி, உழுவி, நடப்பி, எனப் பிறவினைப் பகுதிகள் வந்தன.

பிறவினை : வி, பி, கு, கூ, டு, து. பு, று விசுதிகள் பெற்று வரும்.

கீழ்வரும் சொற்களில் தன்வினை பிறவினையாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

தன்வினை	பிறவினை
போ	போக்கு
பாய்	பாய்ச்சு
நட	நடத்து
துயில	துயின்று
உருள்	உருட்டு
கூடு	கூட்டு
ஏறு	ஏற்று

அப்படியாசம்.

கீழ்வரும் வாக்கியங்களில் தன்வினையைப் பிறவினையாகவும், பிறவினையைத் தன்வினையாகவும் மாற்றி எழுதுக.

1. உழவன் வயலை உழுதான்.

2. கமக்காரன் வயலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சினான்.
3. தசரதன் மனம் வருந்தியது.
4. வண்டிச் சக்கரம் உருளுகிறது.
5. இராமன் மற்றோர் பயின்றான்.
6. ஆசிரியர் மாணாக்களைத் தூரத்தினார்.

21. செய்வினை செய்ப்பாட்டு வினை.

செய்வினை : எழுவாய் ஒன்றைச் செய்கிறதாகச் சொல்லும் வினை.

மாடு புல்லை மேய்கிறது

பூனை எலி பிடிக்கிறது என்னும் வாக்கியங்களில் தின்னுகிறது, பிடிக்கும் என்னும் வினைச்சொற்கள் (பயனிலை) மாடு, பூனை என்னும் எழுவாய்களின் பயனிலைகளைக் குறித்தன. தின்னுகிறது, பிடிக்கிறது என்னும் வினைச் சொற்கள் செய்வினையாகும்.

செய்வினை வாக்கியங்கள்.

1. புலவன் பாட்டுப் பாடுகிறான்.
2. நான் நல்லோரை நேசிக்கிறேன்.
3. கீரி பாம்பைக் கொல்லும்.

செய்வினைகளில் (எழுவாய் வேற்றுமை) முதலாம் வேற்றுமை பயனிலையைக்கொண்டு முடிவதைக் கண்டு கொள்க.

செய்ப்பாட்டுவினை : எழுவாய் செய்யப்படுகிறதாகச் சொல்லும் வினை.

காற்றினால் கப்பல் தள்ளப்படுகிறது.

பூனையால் எலி பிடிக்கப்படும் என்னும் வாக்கியங்களில் எழுவாய் செய்யப்படுவதைப் பயனிலை காட்டுகிறது.

செய்வினை

1. காற்று கப்பலைத் தள்ளியது
2. பூனை எலி பிடிக்கும்.

செய்ப்பாட்டுவினை

1. காற்றினால் கப்பல் தள்ளப்படுகிறது.
2. பூனையால் எலி பிடிக்கப்படும்.

செய்வினை வாக்கியத்தைச் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக மாற்றி அமைக்கும்போது அதன் கருத்து ஒரு சிறிதும் மாற்றம் அடையாது.

காற்று கப்பலைத் தள்ளியது.

பூனை எலி பிடிக்கும். என்னும் வாக்கியங்களில் காற்று, பூனை, எழுவாய், கப்பல், எலி செய்ப்படுபொருள் தள்ளியது, பிடிக்கும், பயனிலை.

செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் 'காற்று' 'பூனை' என்பன காற்றினால், பூனையால் என மாறி தள்ளப்படுகிறது, பிடிக்கப்படும்என்னும் பயனிலைகளைக் காட்டுகின்றன.

தள்ளப்படுகிறது, பிடிக்கப்படும்; செய்ப்பாட்டுவினை.

செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் எழுவாய்க்கு மூன்றும் வேற்றுமை சேர்த்து அதற்குரிய பயனிலைகொண்டு முடிவதைக் கண்டுகொள்க.

செய்ப்படுபொருள் கொண்டுவரும் வாக்கியங்களை மாற்றி அமைக்கும்போது,

1. வினைச்சொல் காலம் மாறுதிருக்கவேண்டும்.
2. எழுவாயும் பயனிலையும் திணையிலும் பாலிலும் ஒத்திருக்கவேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

செயப்படுபொருள் இல்லாத வாக்கியத்தை இப்படி மாற்றி அமைக்க முடியாது.

மாடு வயலில் ஓடுகிறது } இவ் வாக்கியங்களில் ஓடுகி
கந்தன் கெதியாய் ஓட்டினான் } றது என்பதற்கு செயப்படு
பொருள் இல்லை.

இவ்வாக்கியத்தில் மாட்டினால் ஓடப்படுகிறது என்று சொல்லுகிற வாழ்க்கமில்லை.

செய்வினை வாக்கியம்

செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியம்

1. கந்தன் ஒரு வீடு கட்டினான்	1. கந்தனால் ஒரு வீடு கட்டப்படுகிறது.
2. பருந்து ஒரு கோழிக்குஞ்சை இரஞ்சிற்று.	2. பருந்தினால் கோழிக்குஞ்சு இரஞ்சப்படுகிறது.
3. வண்ணான் சீலை வெளுப்பான்	3. வண்ணானால் சீலை வெழுக்கப்படும்.

கீழ்வரும் செய்வினை வாக்கியங்களைச் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுக.

1. நான் பாடம் படித்தேன்.
2. நீ சோறு உண்டாய்.
3. அரசன் தேசத்தை ஆண்டான்.
4. காற்று மரங்களை முறித்தது.
5. என்மகள் ஒரு பாட்டுப் பாடினாள்.

கீழ்வரும் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களைச் செய்வினை வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுக.

1. என்னால் இக்கடிதம் எழுதப்படும்.
2. பூனையால் அப்பம் தின்னப்படும்.
3. வீரர்களால் நாடு பிடிக்கப்பட்டது.
4. இப்புத்தகம் உன்னால் கிழிக்கப்பட்டது.
5. கந்தனால் படம் எழுதப்பட்டது.

22. உடன்பாட்டுவினை எதிர்மறைவினை

வினைச் சொற்களின் பொருள் (பயனிலை) உடமைக்கும் மறுமைக்கும் (எதிர்) உரியதாகவும் வரும்.

சாத்தன் வயிற்றூ உண்டான் (உடன்பாடு)

சாத்தன் வயிற்றூ உண்டிலன் (எதிர்மறை)

உண்டான் என்னும் வினைமுற்று உடன்பாட்டுப் பொருளிலும், உண்டிலன் என்னும் வினைமுற்று எதிர்மறைப் பொருளிலும் வந்தன. எதிர்மறைப் பொருள் கொள்ளும்போது அல், இல், ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகளைக் கொண்டு வரும்.

	உடன்பாடு	எதிர்மறை (ஆ இடைநிலை வந்தது)
படர்க்கை	உண்டான் பெற்றார் உண்டது உண்டன	உண்ணான் பெற்றார் உண்ணாது உண்ணாதன
தன்மை	நடந்தேன் நடந்தேம்	நடந்திலேன் (இல் இடைநிலை வந்தது) நடந்திலேம்
முன்னிலை	நடந்தாய் நடந்தீர்	நடவாய் (இல் இடைநிலை) நடந்திலாய் (" " " நடந்திலீர்.

எதிர்மறைப் பொருளில் வரும்பொழுது பால் காட்டும் விசுதிகளும், காலம் காட்டும் இடைநிலைகளும் பெற்று வரும்.

எதிர்மறைப் பொருளில் ஆ இடைநிலை, தன்மை முன்னிலை வினைகளிலும், படர்க்கையில் உயர்திரை வினைகளிலும் கெட்டு, பகுதியும் விசுதியுமே காணப்படும்.

அஃறிணை வினையிற் கொதிருக்கும்.				
செய்+ஆ+ஏன்	} செய்யேன் :	தன்மை ஒருமை		
செய்+ஆ+ஏம்		செய்யேம் :	தன்மைப் பன்மை	
செய்+ஆ+ஆய்	} செய்யாய் :	முன்னிலை ஒருமை		
செய்+ஆ+ஈர்		செய்யீர் :	முன்னிலை பன்மை	
செய்+ஆ+ஆன்	} செய்யான்	} உயர்திணை படர்க்கை		
செய்+ஆ+ஆள்			செய்யாள்	எதிர்மறை
செய்+ஆ+ஆர்			செய்யார்	வினைமுற்று.
செய்+ஆ+ஆது	செய்யாது	எதிர்மறை வினைமுற்று		

23. செயப்படுபொருள் உள்ள வினை செயப்படுபொருளில்லாத வினை.

பயனிலையில் செயப்படுபொருள் வெளிப்படையாகவும், மறைவாகவும் இருக்கும். செயப்படுபொருள் உள்ள வினையையும் இல்லாத வினையையும் கருத்து வேறுபாட்டால் அறியலாம்.

செயப்படுபொருள் அறிவதற்கு 'எதை' என்னும் வினாச்சொல்லை உபயோகிக்க வேண்டும்.

சாத்தான் வீட்டைக் கட்டினான் என்னும் வாக்கியத்தில் எதைக் கட்டினான் என்று பயனிலையை வினாவும்பொழுது வீடு என்பது செயப்படுபொருளாக வரும்.

சாத்தான் கட்டினான் என்னும் வாக்கியத்தில் எதைக் கட்டினான் என்று வினாவும்பொழுதும் செயப்படுபொருள் ஒன்று இருக்கிறதென்று அறியலாம்.

இராமன் நடந்தான் என்னும் வாக்கியத்தில் 'எதை' நடந்தான் என்று வினாவும்பொழுது செயப்படுபொருள் ஒன்று இல்லையென்பதை அறியலாம்.

செயப்படுபொருள் உள்ள வினையில் எழுவாய், பயனிலைக் கருத்து முற்றுப்பெற்றிருக்கும்.

செயப்படுபொருளில்லாத வினை யில் எழுவாய் பயனிலை உண்டு.

செயப்படுபொருள்

குன்றாத வினை

குதிரை தின்றது
 இராமன் சாப்பிட்டான்
 அரசன் கொடுத்தான்
 மாணவர்கள் கண்டார்கள்
 ஆசிரியன் பாடித்தான்
 புலவன் பாடினான்
 அந்தணன் ஒதினான்

செயப்படுபொருள்

குன்றிய வினை

குதிரை ஓடும்.
 இராமன் எழுந்தான்
 அரசன் வந்தான்
 மாணவர்கள் போனார்கள்
 ஆசிரியன் வந்தான்
 புலவன் ஓடினான்
 அந்தணன் நின்றான்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை :

செயப்படுபொருளை வேண்டி நிற்கும் பகுதியில் இருந்து உண்டாகும்.

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை :

செயப்படுபொருளை வேண்டாது வரும் பகுதியில் இருந்து வினைச்சொற்கள் தோன்றும்.

அபிப்பிராயம்.

1. செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகள் 5 எழுதுக.
2. செயப்படுபொருள் சேர்த்து 5 வாக்கியம் எழுதுக.
3. பின்வரும் வாக்கியங்களில், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை, குன்றாத வினைகளைத் தெரிந்து எழுதுக.
 1. அரசன் பாட்டுப் பாடினான்.
 2. புலவன் குடித்தான்.
 3. எருதுகள் ஓடின.
 4. பால் கறந்தான்.
 5. மயில் ஆடினது.

24. தெரிநிலைவினை சூற்ப்புவினை

தெரிநிலை வினை : காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும் வினை. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் மூன்று காலங்களையும் காட்டும். காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் வெளிப்படையாகக் காணப்படும்.

நடந்தான் என்பதில் இறந்தகாலம் வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது.

நடக்கிறான் என்பதில் நிகழ்காலம் வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது.

ஒடுவான் என்பதில் எதிர்காலம் வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. அது:

படர்க்கை வினைமுற்று, தன்மை வினைமுற்று, முன்னிலை வினைமுற்று என மூன்றுவகைப்படும்.

மூன்றுவகை வினைகளும் மூன்று காலத்திலும் வரும்.

- படர்க்கை வினை :
1. ஆண்பாற் படர்க்கை (அன், ஆன், விசுதி இறுதியில் வரும்)
 2. பெண்பாற் படர்க்கை (அள், ஆள், விசுதி இறுதியில் வரும்)
 3. பலர்பாற் படர்க்கை (அர், ஆர், விசுதி இறுதியில் வரும்)
 4. ஒன்றன்பாற் படர்க்கை. (து, நு, விசுதி இறுதியில் வரும்)
 5. பலவிற்பாற் படர்க்கை. அ, விசுதி இறுதியில் வரும்.

ஆண்பாற் படர்க்கை வினை மூன்று காலங்களிலும் வந்தன.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்

பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று மூன்று காலங்களிலும் வந்தன.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்.

பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று மூன்று காலங்களிலும் வந்தன.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்.

அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினை முற்று மூன்று காலங்களிலும் வந்தன.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது.

அஃறிணை பலவின்பால் படர்க்கைவினை மூன்று காலங்களிலும் வந்தன.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
நடந்த.	நடக்கின்ற.	நடப்ப.

தன்மை வினைமுற்று, முன்னிலை வினைமுற்று, ஒருமை பன்மை என இருவகைப்படும்.

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று என், ஏன் விகுதி இறுதியில் வரும்.

தன்மைப் பன்மை வினை : அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம் விகுதிகள் இறுதியில் வரும்.

தன்மை ஒருமை

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
உண்டேன்	உண்கின்றேன்	உண்பேன்

தன்மைப் பன்மை

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்
உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்
உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்

முன்னிலை ஒருமைவினை : ஐ, ஆய், இ விகுதிகள் இறுதியில் பெற்றுவரும்.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்
உண்டி.	—	—

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று : இர், ஈர் என்னும் விகுதிகளை இறுதியில் பெற்று வரும்.

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
உண்டனர்	—	—
உண்டர்	உண்கின்றர்	உண்பர்

குறிப்பு வினை : காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் இன்றிக் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்.

அவன் நல்லன் என்பதில் நல்லன் என்னும் வினை முற்று (புனினை) காலத்தைக் காட்டவில்லை. குறிப்பினால் காட்டும்போது முன்பு என்னும் சொற்களினால் காலங்களை அறியலாம்.

அவன் முன்பு நல்லன் (இறந்தகாலம்)

அவன் இப்போது நல்லன் (நிகழ்காலம்)

அவன் நாளை நல்லவன் (எதிர்காலம்)

குறிப்புவினை : தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் முன்று இடங்களிலும் வரும்.

படர்க்கை குறிப்புவினை : குழையன், குழையள், குழையர், குழையது, குழையன்.

தன்மை குறிப்புவினை : குழையினேன், குழையினேம்.

முன்னிலை ,, ,, குழையாய், குழையார்.

25. கடற்கரைக் காட்சி

நாம் வாழும் தேசம் நிலப்பாகம் என்று கூறப்படும். மற்றப் பாகம் நீர்ப்பாகம் எனப்படும் உலகத்திற் பெரும்பகுதி நீராக இருக்கிறது. நீர்ப்பகுதிகளைச் சமுத்திரம் என்றும் கடல் என்றும் கூறுவார்கள். கடற்பகுதியின் கரையோரங்களைக் கடற்கரையென்று சொல்லுகிறோம். கடல்நீர் நிலநிறமாகத் தோற்றும். அதன் தோற்றத்தைப் பார்ப்போர்க்குப் பயங்கரமாக இருக்கும். கடலில் இருந்து அலைகள் வெள்ளை நிறமாகக் குவிந்து பெருஞ்சத்தமான இரைச்சலுடன் கரைகளில் வந்து சேரும். கடலின் திரைகளைப் பார்க்க அழகாக இருக்கும், வெண்துகில்களைக் கடலில் விரித்ததுபோல அலைகள் கண்ணுக்

குத் தோற்றும். கடற்கரைகளில் பரதவர் வசிப்பர் அவர்கள் கடலில் வாழும் பிராணிகளைப் பிடிப்பர். கடலில் ஓடும் சுட்டுமரம் முதலியன செலுத்துவர். வள்ளத்திலும், சுட்டுமரங்களிலும் சென்று பெரிய மீன்களைப் பிடிப்பர். விலைஞர் பிடித்த மீன்களைக் கடற்கரைகளிலும் வேறு இடங்களிலும் கொண்டுசென்று விற்பர். விலைப்படாத மீன்களை உப்ரிட்டு வெயிலில் உலரவிட்டுக் கருவாடு செய்வர். பெரிய கடற்றுறைகளில் கப்பல்கள் நிற்கும். கப்பல்கள் அயல் தேசங்களில் இருந்து சாமான்களைக்கொண்டுவந்து துறைகளிற் சேர்க்கும். சேர்க்கப்பட்ட சாமான்களைத் துறைமுகங்களில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் வள்ளங்களில் கரைகளிற் கொண்டு வந்து சேர்ப்பர். கடற்கரைகளில் கப்பல் முதலியன வந்து தங்குமிடங்களையும், பொருட்களையும், சனங்களையும் ஏற்றி இறக்கும் இடங்களைத் துறைமுகம் என்று சொல்லப்படும். கடலிலிருந்து பாய்வள்ளம், சுட்டுமரம், இயந்திர வள்ளம் முதலிய செல்லுவாதையும், வருவாதையும் பார்க்க அழகாகவிருக்கும்.

அப்யாசம் :

1. பின்வரும் சொற்களுக்கு எழுவாய் சேர்த்து எழுதுக. இருக்கிறது, சொல்லுகிறோம், தோற்றும், சேரும், வசிப்பர்.
2. மேலே கூறிய வினைச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் மற்றைய இருகாலங்களிலும் எழுதுக.
3. மேற்படி வசனத்தில் செய்ப்படுபொருள் உள்ள 3 வினைச்சொற்கள் எழுதுக.
4. படர்க்கைத் தெரிநிலை வினைமுற்று 5 எழுதுக.
5. பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று 3 எழுதி அதை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றாக மாற்றி எழுதுக.

26. தமிழ்நாடு

தமிழ்மொழியைப் பேசும் மக்கள் வசிக்கும் நாடு **தமிழ்நாடு** என்று சொல்லப்படும். தென் இந்தியாவென்றும் பரதகண்டம் என்றும் வழங்கும். இதற்கு எல்லை வடக்கு திருவேங்கடமலையும், தெற்கு கன்னியாகுமரியும் சிழக்கும் மேற்கும் கடல் அடங்கிய பகுதி. சமஸ்கிருத பாஷை பேசிய ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வருமுன்னர் இந்தியா முழுவதும் தமிழ்நாடாக இருந்தது என்று சரித்திர ஆசிரியர் கூறுகின்றனர். தமிழ், சமத்திரா, யாவா, இலங்கை முதலிய இடங்களுக்குப் பரந்து இருந்தது. தமிழ் வழங்கும் நாடு செந்தமிழ் நாடென்றும் கொடுந்தமிழ் நாடு என்றும், பாகுபாடு உண்டானது. செந்தமிழ்நாடு பாண்டி நாடு. அது சோழநாடு, சேரநாடு, தொண்டைநாடு என்னும் நாடுகளில் வளர்ந்தது. செந்தமிழைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நிலங்கள் கொடுந்தமிழ் நாட்டின்பாற்பட்டன. அவை தென்பாண்டி, சூட்டம், சூடம், கற்கா, வேணாடு, பூழி, பன்றி, அருவா, அருவா வடக்கு, சீதநாடு, மலாடு, புனாடு.

தொன்றுதொட்டு தமிழ்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளையுடையது.

இயற்றமிழ்: தமிழரின் உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கில் இயங்குகின்ற இலக்கியங்களும், இலக்கணங்களும்மாகிய செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நூல்களுமாம்.

இசைத்தமிழ்: பண்ணொடு கலந்து தாளத்தோடு கூடியும் இயங்கும். செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நாட்டு மக்களால் வழங்கிய இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள்.

நாடகத்தமிழ்: இயற்றமிழ். இசைத்தமிழ் சேர்ந்த வழியே அபிநயமும் கூடிப் பாடிய பாடல்கள். இது படிக்கத்

தெரிபாதவர்களுக்கும் நல்லறிவு புகட்டும் கோக்கத்தோடு வகுக்கப்பட்டது.

முற்காலத்தில் தமிழ்பேசும் நாடுகளைச் சேரர், சோழர் பாண்டியர் ஆகிய மூன்று அரசர்கள் ஆண்டனர். அவர்கள் தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் முச்சங்கங்களிலும் தமிழை வளர்த்தனர். பாண்டியருக்கு மீன்கொடியும், வேப்பம்பூவும், சோழருக்குப் புலிக்கொடியும், ஆத்திமாலையும், சேரருக்கு விற்றொடியும், பனம்பூவும் அடையாளங்களாக வழங்கப்பட்டன. பழைய தமிழ் அரசர்கள் தமிழ்ப் புலவர்களையும் அவர்களுடைய பாடல்களையும், அல்களையும் ஆதரித்துப் பரிசுகள் வழங்கினர். பழைய தமிழ் அரசர்கள் வீரத்தில் சிறந்து விளங்கினர். உடல் வலியும், அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த வீரர்களாக விருந்தனர். தமிழர்கள் அக்காலத்தில் நாகரீகம், கல்வி, வீரம் என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். இலங்கைக்குச் சோழ அரசர்கள் பலமுறை படையெடுத்து இலங்கையில் சிங்கள அரசர்களைப் போரில் வென்று இலங்கையை அரசு செய்தார்கள்.

அப்யாயம் :

1. தமிழ் பேசும் நாடுகள் சில கூறுக.
2. தமிழ்நாட்டு முவேந்தரின் கொடிகள் எவை?
3. தமிழ் அரசர்கள் எவ்வாறு தமிழை வளர்த்தார்கள்?
4. கொடுத்தமிழ் நாடுகள் எவை?

27. செய்யுட் பயிற்சி II

நளவெண்பா செய்யுள்

“மென்காற் சிறையன்னம் வீற்றிருந்த மென்மலரை
புன்காகம் கொள்ளத்தான் போனாற்போல்...தன்கால்
பொடியாடத் தேவியொடும் போயினு ளன்றே
கொடியானுக் கப்பார் கொடுத்தா.”

“காண்டாவனந்தீக் கடவுளுணக் கைக்கணையால்
நண்டமுசெற்றடுத்து தீன்றங்கு...பீண்டமார்
தானிரண்டு நோவத் தனித்தனியே ஓடியநாள்
தோளிரண்டு மன்றே துணை.”

I-ம் செய்யுள் : மென்கால்—மெல்லிய கால். சிறை—
சிறகு. பொன்மலர்—அழகிய தாமரைப் பூ. புன்காகம்—
இழிவான் காகம். பொடி—பூமி, கொடியான்—புட்கரன்.

நளன் புட்கரனோடு சூதாடி நாடுநகரங்களை இழந்து
தன் மனைவியொடும் பிள்ளைகளோடும் காடுசென்ற கதை
கூறப்படுகிறது. அன்னம்: பாலைபூம், தண்ணீரையும்
கலந்து வைத்தால் பாலைப் பிரித்து அருந்துவதுபோல,
நளமகாராசன் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து நன்மை
களையே செய்வான் என்பதற்கு அன்னத்தை நளமகராச
னுக்கு உவமிக்கப்பட்டது. காகம்: அழகும், சிறப்பும்
இல்லாத பறவை. தாமரைப் பூவில் இருந்தால் அதைப்
பார்த்து எல்லோரும் நகைப்பார்கள். ஏனெனில் பூக்க
ளில் உயர்ந்த தாமரைப் பூவில் உயர்ந்த பறவை அன்
னம் இருந்தால் தாமரைப்பூ சிறக்கும். காகம் இருந்
தால் இழிவாகும்.

புட்கரன் நீதியில்லாதவன், கொடுமையான குணங்களையுடையவன் என்பதற்குக் காகத்தை உவமிக்கப்பட்டது. நீதியில்லாத புட்கரனுக்கு நீதியுள்ள அரசர்களிலே சிறந்த நளமகாராசனுடைய அரண்மனை பொருத்தமில்லை என்பது கூறப்பட்டது.

உவமானம்

உவமேயம்

—

—

அன்னம்

நளன்

காகம்

புட்கன்

நாமரைவர்

சிக்காசனம்

2-ம் செய்யுள் : காண்டாவனம் : காண்டவன் என்ற அரக்கன் இடம். இந்திரனுக்குரியது. தீக்கடவுள்—அக்கினிதேவன், கலை—அம்பு. அமரர்—தேவர். நான்—பாதம்.

இந்திரனது வனமாகிய காண்டாவனத்தை அக்கினி தேவன் உணவாகக் கொள்ளும்படி அருச்சுனன் எரித்தான். அப்போது இந்திரன் தன்னுடைய ஏழு மேகங்களையும் மழைபெய்து அக்கினியை அழிக்கும்படி செய்தான். அருச்சுனன் அறிந்து அம்புகளை எய்து, மேகங்களைத் தடுத்தான். இந்திரன் தேவர்களோடு சேர்ந்து அருச்சுனனுடன் சண்டை தொடுத்தான். அவனுடைய அம்புகளுக்கு இலக்காகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நிலைகுலைந்து கால்கள் நோவும்படி ஓடினர். அருச்சுனன் காடுமுழுவதையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கினான். அருச்சுனன் தனியே நின்று போர்செய்த வலிமை கூறப்பட்டது.

அப்யாசம் :

1. நளமகாராசன் சூதாடி அரசிழந்த கதையைச் சுருக்கியெழுதுக.

2. பொடி, கொடி, தேனி, தாள் இவைகளைத் தனித் தனி வாக்கியமாக எழுதுக.
3. கீறீட்ட இடங்களில் பொருத்தமான சொற்களை வைத்து எழுதுக :
 - a. கால் _____ தேனியோடு கானகம் சென்றான்.
 - b. அமரர் _____ கோவ ஓடினர்.

28. வேற்றுமை

வேற்றுமையாவது : பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறு படுத்துவது.

அது எட்டுவகையிலும்.

1-ம் வேற்றுமை, 2-ம் வேற்றுமை, 3-ம் வேற்றுமை, 4-ம் வேற்றுமை, 5-ம் வேற்றுமை, 6-ம் வேற்றுமை, 7-ம் வேற்றுமை, 8-ம் வேற்றுமை.

பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்று முடியும். வேற்றுமைகளை உருபினாலும் பொருளினாலும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

முதலாம் வேற்றுமை

பெயர்ச்சொற்கள் எழுவாயாக வருவது. எழுவாயாக வரும் திரிபில்லாத பெயர்கள், வினையையும் பெயரையும் பயனிலையாகக்கொள்ளும்.

எழுவாய் : வினைமுதல், கருத்தா, செய்பவன் என்பன ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொற்கள்.

எழுவாய்	பயனிலை	
முருகன்	உழுதிருன்	வினைப்பயனிலை
மரங்கள்	வளர்ந்தன	” ”
சாத்தன்	இவன்	பெயர்ப் பயனிலை
முருகன்	யார்	

முருகன் உழுதிருன் என்பதில் உழுதல் தொழிலைச் செய்பவன் (கருத்தா) முருகன் என்னும் பெயர் தன் உருவம் திரியாமலே எழுவாயாக வந்தது.

2-ம் வேற்றுமை

2-ம் வேற்றுமை உருபு: ஐ

பொருள்: செயப்படுபொருள்.

தச்சன் நாற்காலியைச் செய்தான். இதில் நாற்காலி செயப்படுபொருள். இதைக் குறிக்க வந்த உருபு ஐ.

2-ம் வேற்றுமை (செயப்படுபொருளில்) ஐ உருபு வருதற்கு உதாரணம்.

குடத்தை வனைந்தான்
மதிலை இடித்தான்
கோவிலை அடைந்தான்
ஊரைத் துறந்தான்
புலியையொத்தான்
பொன்னை யுடையான்

செயப்படுபொருள்
பலதிறப்பட்டு
வந்தன.

ஐ, உருபு மறைந்தும் வரும்.

அபிப்பிராயம்

1. மேல்வரும் சொற்களை 2-ம் வேற்றுமை உருபு சேர்த்து எழுதுக

புலி, பயிர், மயில், கோழி, களி.

2. பின்வரும் எழுவாய் பயனிலையுடன் செயப்படுபொருள் சேர்த்து எழுதுக.

சூயவன் வணைந்தான்
தச்சன் வெட்டினான்
மாடு மேய்ந்தது.
குதிரை இழுத்தது.

3. பின்வருஞ் செயப்படுபொருளில் ஐ உருபு மறைந்து காணப்படுகிறது. சேர்த்து எழுதுக.

மாடு புல் மேய்ந்தது.
சூயவன் குடம் உடைத்தான்.
தட்டான் நகை செய்தான்.
கமக்காரர் வயல் உழுதார்கள்.

3-ம் வேற்றுமை

உருபு: ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு.

பொருள்: கருவிப் பொருள், கருத்தாப் பொருள், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வரும்.

ஆல்: கருவிப் பொருளில் வரும்.

ஓடு, ஓடு: உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும்.

ஊசியால் தைத்தான் என்னுமிடத்தில் தைத்தலாகிய தொழிலைச் செய்தற்கு ஊசி கருவியாக விருக்கிறது.

அரசனாலாகிய கோவில்: கருத்தாப் பொருள்.

கோவில் கட்டுவதற்கு ஏவுதற் கருத்தாவாக அரசன் இருந்தான். என்பதில் அரசன் என்ற சொல்லுடன் 'ஆல்' உருபு சேர்ந்து வந்தது.

தச்சனாலாகிய கோவில் என்பதில் தச்சன் இயற்றுதல் (செய்பவன்) கருத்தாவாக வந்தது.

தந்தையொடு மைந்தன் சென்றான் : உடனிகழ்ச்சிப் போருள். இதில் தந்தை சென்றான். அவனோடு மைந்தனும் சென்றான் என்பது பொருளாதலின், தந்தையினது செல்லுதலாகிய தொழிலை மைந்தனுக்கும் உடனிகழ்ந்ததாக (ஓநி) உருபு காட்டியது.

அப்யாசம் :

1. பின்வரும் சொற்களோடு 3-ம் வேற்றுமை உருபு வைத்து வாக்கியம் உண்டாக்குக.

புலி, காற்று, அரசன், தந்தை, கம்பர்.

2. மேல்வரும் வாக்கியங்களில் 3-ம் வேற்றுமை உருபுக்குப் பதில் 2-ம் வேற்றுமை உருபு வைத்து வாக்கியம் உண்டாக்குக.

1. இராசகுமாரன் அம்பால் மிருகம் கொன்றான்.

2. தச்சனால் செய்த மேசை முரிந்தது.

3. மண்ணினால் செய்த குடம் உடைந்தது.

3. பின்வரும் செய்வினை வாக்கியங்களுடன் 3-ம் வேற்றுமை உருபு சேர்த்து செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக எழுதுக.

1. மாடு புல்லை மேய்த்தது

2. காற்று கப்பலை உடைத்தது.

3. மழை பயிரை வளர்த்தது.

4. இராமன் நாட்டைத் துறந்தான்.

5. இராவணன் சீதையைச் சிறைவைத்தான்.

4-ம் வேற்றுமை

உருபு: கு

பொருள்: கோடற்பொருள் இராமன் நம்பிக்குப் பொன் கொடுத்தான். என்பதில் நம்பி பொன்னைக் கொண்டவன் ஆகின்றான். ஆதலின் 'கு' உருபு கோடற் பொருளில் வந்தது. இன்னும் கோடற் பொருளின் வேறுபட்ட பொருள்களும் நாலாம் வேற்றுமைப் பொருளாக வரும்.

உதாரணம்.

1. பகைதொடர் பொருள் : பாம்புக்குப்பகை கருடன்.
2. நட்புத்தொடர் பொருள் : இராமனுக்குத் தோழன் சாத்தன்
3. தகுதிப் பொருள் : அரசர்க்குரிய கிரீடம்.
4. முதற்காரணகாரியப் பொருள்: மோதிரத்துக்கு வைத்த பொன்
5. நிமித்த காரணகாரியப் ,, : கூலிக்கு வேலை செய்தார்.
6. முறைக்கியப் ,, : தசரதனுக்குமகன் இராமன்.

அப்படியாசம்:

1. மேல்வரும் வாக்கியங்களுடன் நாலாம் வேற்றுமை உருபு சேர்த்து எழுதுக.
 - a. அந்தணன் ஆவை கொடுத்தான்.
 - b. கூலி வேலை செய்தான்.
 - c. இராவல் பொன்னைக் கொடுத்தான்.

a

2. பின்வரும் உயர்திணை ஆண்பால் சொற்களுடன் நகலாம் வேற்றுமை உருபு சேர்த்து எழுதுக.
நம்பி, கோ, வேள், குரிசில்.
3. பின்வரும் இரண்டாம், மூன்றாம் வேற்றுமை வாக்கியங்களை நாலாம் வேற்றுமையாக மாற்றி யெழுதுக.
- குழந்தை பாலே குடித்து வளர்ந்தது.
 - அந்தணனால் அறம் வளர்ந்தது.
 - பசு புல்லை பேய்ந்தது.

5-ம் வேற்றுமை

உருபு: இல், இன்.

பொருள்: (1) ஒப்புப் பொருள் (உறழ்ச்சி பொருள்)
பரதனில் பெரியவன் இராமன் } ஒப்புப் பொருள்
பாலின் வெளிது கொக்கு }

பரதனில் பெரியவன் இராமனே, பரதன் அல்லன் என்றும் பாலினும் வெண்மை நிறம் கொக்கு என்றும் ஒப்பிட்டு வேறுபாடு அறிதற்கு இல், இன் உருபுகள் வந்தன.

இன்னும்: ஒப்புப்பொருளின் வேறுபட்ட பொருள் களும் 5-ம் வேற்றுமை உருபின் பொருள்களாம்.

- நீக்கல் பொருள் : மலையில் வீழ்ருவி
- எல்லைப் பொருள் : சீர்காழியின் வடக்கு, சிதம்பரம்.
- ஏதுப் பொருள் : கல்வியின் உயர்ந்தவன் கம்பன்.

6-ம் வேற்றுமை

உருப: அது, ஆது, அ.

அது, ஆது: அஃறிணை ஒருமைப் பெயரில் வரும்.

அ: அஃறிணை பன்மைப் பெயரில் வரும்.

பொருள்: கிழமைப் பொருள் (உரிமை, சம்பந்தம்).

இராமனது வீடு: என்னுமிடத்தில் வீடு இராமனுடையது என்னும் கிழமைப் பொருள் தோன்றுகிறது.

கிழமைப் பொருள் தற்கிழமை, பிறதீன்கிழமை என் இரு வகைப்படும். தற்கிழமை தன்னோடு (முதற் பொருளோடு) ஒற்றுமை உடையது, பிறதீன்கிழமை: தன்னின் (முதலின்) வேறயது

தற்கிழமை

உதாரணம்

1. உறுப்பு	1. இராமனது முகம்.
2. பண்பு	2. இராமனது கருமை.
3. தொழில்	3. அரசனது வரவு.
4. ஒன்றன் கூட்டம்	4. நெல்லினது சூப்பை
5. பலவின் கூட்டம்	5. மணிதரது கூட்டம்.
6. திரிபு	6. மஞ்சளது பொடி.

பிறதீன்கிழமை

1. பொருள்	முருகனது வேல்.
2. இடம்	முருகனது சூறிஞ்சிமலை.
3. காலம்	மாரனது வேனில்.

அப்பியாசம்:

1. பின்வரும் பெயர்ச்சொற்களுடன் 6-ம், 6-ம் வேற்றுமை உருபுகள் சேர்த்துத் தனித்தனி வாக்கியம் எழுதுக. கம்பன், அரசன், புலவன், வேள்.

2. பின்வரும் வாக்கியங்களில் வேற்றுமை உருபுகளை எழுதுக.

1. பாசி பறம்பு நாட்டுக்கு அரசன்.
2. இராமனின் நிறம் மேகத்தை நிகர்க்கும்.
3. சிதைபினது அழகு வாடினது.
4. அரசனது மாவிகை சிறந்தது.

7-ம் வேற்றுமை

உருபு: இல்

பொருள்: இடப்பொருள்.

இல், என்னும் உருபையன்றி இடம், மேல், உள், கண் முதலிய பல உருபுகளும் வரும்.

'பெட்டியில் பணம் இருக்கிறது' என்னுமிடத்தில் 'இல்' என்னும் உருபு இடப்பொருளில் வந்தது.

இடப்பொருள்: பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் அறுவகைப் பெயர்ப் பொருளிலும் வேறுபட்டு வரும்.

பெயர்ப் பொருள் தற்கிழமை, பிறிதீன்கிழமைப் பொருளில் வரும்,

உதாரணம்:

பொருள்: மணியில் ஒலி உண்டு:	தற்கிழமை
பணையில் வாழ்கின்ற காகம்	பிறிதீன்கிழமை
இடம்: ஊரில் இருக்கும் வீடு:	தற்கிழமை
ஆகாயத்தில் பறக்கும் பருந்து	பிறிதீன்கிழமை
காலம்: நாளில் மணி உள்ளது:	தற்கிழமை
வேணிற் காலம் பாதிரிழக்கும்:	பிறிதீன்கிழமை

சீனே :	கையில் உள்ள விரல்:	தற்கீழமை
	கையில் விளங்குகின்ற கடகம்:	பிறிதீன்கீழமை
குணம்:	கறுப்பில் மிக்குள்ளது அழகு:	தற்கீழமை
	இளமையில் சிறந்தது செல்வம்:	பிறிதீன்கீழமை
தொழில்:	ஆடலில் உள்ளது அபிநயம்:	தற்கீழமை
	ஆடலில் பாடப்பட்டது பாட்டு:	பிறிதீன்கீழமை

இல் உருபேயன்றி வேறு உருபுகள் ஏழாம் வேற்றுமையில் வரும்.

உதாரணம் :

கண்: ஊரின் கண் மாடம் உள்ளது.
மணியின் கண் ஒளி உள்ளது. •

மேல்: கூரையின்மேல் காகம் இருக்கிறது.
தலையின்மேல் மயிர் இருக்கிறது.

இடம்: என்னிடம் உன் புத்தகம் இருக்கிறது.
உன்னிடம் கோபம் இருக்கிறது.

8-ம் வேற்றுமை

எட்டாம் வேற்றுமையை விளி வேற்றுமை என்று சொல்லப்படும். (விளி: அழைத்தல்.)

விளிவேற்றுமை: அண்மைவிளி, சேய்மைவிளி எனப்படும்

அண்மைவிளி: அருகில் இருப்பவர்களைக் கூப்பிடுதல்.

சேய்மைவிளி: தொலையில் இருப்பவர்களைக் கூப்பிடுதல்.

அண்மைவிளி: மணி வா.

இராமா வா.

சேய்மைவிளி: மகனே, நம்பீ, மக்காள், இராமா இங்கே வா என்னுமிடத்தில் இராமன் விளிக்கப்பட்டுள்ளான். சேய்மையிலும், அண்மையிலும் விளிக்கப்படும்

பெயர்கள் இயல்பாகவும், ஈற்றெழுத்துக் கெட்டும், மிகுந்தும், திரிந்தும் வரும். இப்படி வருதலை விளி உருபு என்றும்; தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை முன்னிலையில் விளிக்கப்படும் பொருளாக வேறுபடுத்துவது விளிக்கப்படு பொருள் என்றும் சொல்லப்படும்.

சாத்தன் + ஏ = சாத்தனே (கேளாய்) மிகுந்தது
கண்ணன் + ஓ = கண்ணனே ,, } (ஏ, ஓ)

வேனிலான் = வேனிலாய்: (ஆன்) திரிந்தது.
தோழன் = தோழ சொல்லாய் (ன்) கெட்டது.
நம்பி = நம்பீ (இ) நீண்டது.

அபித்யாசம் :

அடியிற் குறிக்கும் வாக்கியங்களில் உள்ள பெயர்கள் இன்ன, வேற்றுமை உருபினை ஏற்றவை என்று குறித்துக்.

1. இராமனது புத்தகம் வீட்டில் இருக்கிறது.
2. தந்தையோடு மைந்தன் வந்தான்.
3. அவர் ஏழைக்கு அன்னம் இடுகின்றார்.
4. அவரின் நல்லவர் ஒருவருமில்லை.
5. தோழ நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்.
6. உறியில் வெண்ணெய் இருக்கிறது.

மாம், வீடு இதை 2, 3, 4, 5-ம் வேற்றுமை உருபுகள் சேர்த்துத் தனித்தனி வாக்கியம் எழுதுக.

தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச் சொற்கள் வேற்றுமை உருபு ஏற்குமிடத்து விகாரப்படும்.

தன்மைப் பெயர்:

நான் } என் என்றும்
யான் }

நாம்: நம் என்றும், யாங்கள்: எங்கள், நாங்கள், நங்கள் என்றும் வரும்.

வேற்றுமை

	1	2	3	4	5	6	7	8
நான்	நான்	என்னை	என்லால்	எனக்கு	என்னின்	எனது	என்னிடம்	—
யான்	யான்	என்னை	என்றோடு	எனக்கு	என்னின்	எனது	என்னிடம்	—
நாம்	நாம்	நம்மை	நம்மால்	நமக்கு	நம்மின்	நமது	நம்மிடம்	—
யாம்	யாம்	எம்மை	எம்மோடு	எமக்கு	எம்மின்	எமது	எம்மிடம்	—
யாங்கள்	யாங்கள்	எங்களை	எங்களால்	எங்களுக்கு	எங்களின்	எங்களது	எங்களிடம்	—

முன்விலைப் பெயர்

நீ	—	நின்னை,	உன்னை
நீர்	—	நும்மை,	உம்மை
நீங்கள்	—	நுங்கள்,	உங்களை.

வேற்றுமை

	1	2	3	4	5	6	7	8
நீ	நீ	நின்னீ	நின்னெடு	நினக்கு	நின்னின்	நினது	நின்னிடம்	—
நீர்	நீர்	நீர்	நீர்	நீர்	நீர்	நீர்	நீர்	—
நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	நீங்கள்	—

பொதுப் பெயர்கள்

நான்	நான்	நன்னீ	நன்னெடு	நனக்கு	நன்னின்	நனது	நன்னிடம்	—
நாம்	நாம்	நம்மை	நம்மொடு	நமக்கு	நம்மின்	நமது	நம்மிடம்	—
நாங்கள்	நாங்கள்	நங்களீ	நங்களொடு	நங்களுக்கு	நங்களின்	நங்களது	நங்களிடம்	—

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்
களில் சில பெயர்கள் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்பொழுது
விகாரப்பட்டு வந்தன. அப்பெயர்கள் எழுவாய் வேற்
றுமையில் விகாரப்படாமலும், விளி உருபேலாது வந்ததை
யும் சுண்டுகொள்க.

29. எழுவாய், பயனிலை II.

பல பெயர்ச்சொற்கள் கூடி எழுவாயாக வந்தால்
அவற்றை முடிக்கும் பயனிலை ஒரு சொல்லாக வரும்.

கந்தன் போனான், முருகன் போனான், பொன்னி போனான்.
இவ்வாக்கியங்களைச் சேர்த்து ஒரு வாக்கியமாக்கினால்
கந்தன், முருகன், பொன்னி போனார்கள் என்று முடிக்கலாம்.

உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல் பலகூடி எழுவாயாகவரின்
பயனிலை பலர்பால் சொல்லாக இருக்கவேண்டும்.

நாய் ஓடுகிறது, பூனை ஓடுகிறது என்பதைத் தனித்தனி
சொல்லாமல் நாயும் பூனையும் என்று சேர்த்து ஓடுகின்றன
என்று முடிக்கவேண்டும்.

அஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்கள் பல கூடி எழுவாயாக
வரின் அவற்றை முடிக்கும் பயனிலை, பலவிற்பாற் சொல்
லாக இருக்கவேண்டும்.

மாடும் குதிரையும் ஓடுகின்றன, எலியும் தவளையும் ஓடின.
அஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்களும், உயர்திணைப் பெயர்ச்
சொற்களும் சேர்த்து கூட்டு எழுவாயாக வைத்து வாக்கி
யம் செய்தால், அஃறிணை முடிபைக் கொள்ளும்.

அப்பியாசம் :

1. பின்வரும் எழுவாய்களுக்கு ஏற்ற பயனிலை வைத்து வாக்கியம் ஆக்குக.

1. ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் -----.
2. சிங்கமும் முயலும் -----.
3. குருவும் சீடனும் -----.
4. ஆசிரியனும் மாணாக்கனும் -----.
5. தந்தையும் மகனும் -----.
6. இராமனும் மீனாட்சியும் -----.
7. நரியும் நண்டும் -----.
8. கணவனும் மனைவியும் -----.
9. அரசனும் குடிகளும் -----.
10. கோழியும் குஞ்சும் -----.

தன்மைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும் சேர்ந்து எழுவாயாக வரின் தன்மைப்பன்மை வினையைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்.

நானும், நீயும் படித்தனம்.

நாங்களும், நீங்களும் போவோம்.

நாங்களும், நீயும் ஓடுவோம் எனவரும்.

தன்மைப் பெயர்களும், படர்க்கைப் பெயர்களும் கூடி எழுவாயாக வந்தால் தன்மைப்பன்மைப் பயனிலை கொள்ளும்.

நானும், அவனும் நடந்தோம்.

பொன்னியும், அவனும் வந்தோம்.

நானும் சினேகிதனும் போவோம் எனவரும்.

முன்னிலைப் பெயரும், படர்க்கைப் பெயரும் எழுவா யாக வந்தால் முன்னிலைப் பன்மையைப் பயனிலையாகக் கொள்ளும்.

நீயும், அவனும் ஓடிவீர்கள்.

நீயும் மனைவியும் போகிறீர்கள்.

மாகனும், நீயும் வந்தீர்கள்.

நீங்களும் சினேகிதரும் வருகிறீர்கள் எனவரும்.

அப்சியாசம் :

பொருத்தமான எழுவாய் சேர்த்து வாக்கியம் எழுதுக.

1. ——— ஓடினர்.
2. ——— வந்தார்கள்.
3. ——— நீயும் படித்தோம்.
4. நாங்களும் ——— படிக்கிறோம்.
5. ——— நீயும் ஓடினீர்கள்.

பொருத்தமான பயனிலை வைத்து வாக்கியம் எழுதுக.

1. புலியும், பசுவும் குளக்கரையில் ———.
2. ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் தண்ணீர் ———.
3. இராமனும் நானும் ———.
4. சீதையும் இராமனும் ———.
5. நீங்களும் நானும் இப்போது ———.

பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பிழையில்லாமல் திருத்தி யெழுதுக.

1. எலிகள் பூனைக்கு மணிகட்டுவதற்கு யோசித்தது.
2. காகமும், எலியும், மானும் ஒன்றற்கொன்று நட்பாக இருந்தது.
3. நீங்களும் வேலைக்காரனும் வேலை செய்தார்கள்.
4. பசுவும் கன்றும் தூள்ளி விளையாடினது.

5. இராமனும், இலட்சுமணனும், சீதையும் காட்டுக் குப் போனீர்கள்.
6. அவனும் நீயும் ஏன் சண்டை பிடித்தாய்.
7. வோடனும் நாணும் ஓடினர்.
8. தாயும் மகளும் வந்தீர்கள்.
9. வண்டியும் சாமானும் பள்ளத்தில் விழுந்தது.
10. கிளியும் பருந்தும் இருந்தது.

30. பெயரெச்சம், வினையெச்சம்.

வினைச்சொல் : வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்றுவகைப்படும்.

வினைமுற்று : இதைப்பற்றி முந்திய பாடங்களில் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பெயரெச்சம், வினையெச்சம் இரண்டையும் எச்சவினை என்று சொல்லப்படும்.

இராமன் உறங்கினான் : இதில் இராமன் எழுவாய், உறங்கினான் பயனிலை, உறங்கினான் வினைமுற்று.

இராமன் படுத்து உறங்கினான் : இதில் படுத்து என்பது எச்சவினை.

எருது வண்டியை இழுத்துச் செல்கிறது : இதில் இழுத்து என்பது எச்ச வினை.

படுத்து, இழுத்து என்னும் வினையைச் செய்த கருத்தா உயர்திணைப் பொருளோ, அஃறிணைப் பொருளோ என்பது தெரியாது. வினைமுற்றைக்கொண்டு கருத்தா உயர்திணையோ அஃறிணையோ என்பதை அறியலாம்.

நின்ற குதிரை விட்ட குதிரை
வருந்தின குதிரை பெற்ற ”

நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்: நிகழ்கால இடைநிலையோடு அ
விசுதி கூடவரும்.

உதாரணம்:

உண்ணு நின்ற குதிரை

உண்கின்ற குதிரை

உண்கிற குதிரை.

எதிர்காலப் பெயரெச்சம்: இடைநிலை இல்லாமல் செய்யும்—
என்பது எதிர்காலத்தைக் காட்
டும்.

உம் விசுதி எதிர்காலத்தைக் காட்டும்.

உண்ணும் குதிரை

நடக்கும் குதிரை

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்: காலம் காட்டும் இடைநிலை
பெறாது அ விசுதி பெற்று
வரும்.

உதாரணம்:

கரிய குதிரை

சேய்ய மலர்

புதிய நட்பு

திய சொல்

உள்ள பொருள்

} குறிப்பு வினைப்
பெயரெச்சம்.

வினையெச்சம்: பால் காட்டும் முற்று விசுதி பெறாது
குறைச்சொல்லாய் நின்று வினையைக்
கொண்டு முடியும்.

இராமன் உண்டு வந்தான்.

பசமாடு படுத்து உறங்கினது.

உண்டு, படுத்து என்பன வினையெச்சம். வந்தான் என்
னும் வினைமுற்றையும், உறங்கினது என்னும் வினைமுற்றை
யும் கொண்டு முடிந்தன.

வந்தான் என்னும் வினைமுற்றினால் உண்டு என்னும்
வினையெச்சம் உயர்நினை ஆண்பால் கருத்தாவாக வந்தது
விளங்கும்.

உறங்கினது என்னும் வினைமுற்றினால் அஃநினை ஒன்
றன்பால் கருத்தாவாக வந்தது விளங்கும்.

வினையெச்சம் : தெரிநிலை வினையெச்சம், குறிப்பு வினையெச்சம் என
இருவகைப்படும்.

தெரிநிலை வினையெச்சம் : இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்கால
வினையெச்சம் என மூன்றுவகைப்
படும்.

இறந்தகால வினையெச்சம் : செய்து என்னும் வாய்பாடு உ,
இ, ய் என்னும் விசுதிகளைப்
பெற்றுவரும்.

உண்டு வந்தான்	}	உகார விசுதி
நடந்து வந்தான்		
சென்று வந்தான்		

ஆடி வந்தான்	}	இகர விசுதி வந்தது
கூடி போனான்		
ஓடி போனான்		
தேடி அலைந்தான்		

போய் வந்தான்	}	ய் விசுதி வந்தது
கூய் வந்தான்		

செய்யுட்களில் (ய, ஆ, ஊ) விசுதிகளைப் பெற்று
வரும்.

உண்குபு — வந்தான்

தேடா — ..

உண்ணா — ..

நிகழ்கால வினையெச்சம்: செய வென்னும் வாய்பாடு வேறு கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்.

சூரியன் உதிக்க வந்தான். இதில் உதித்தல்: சூரியனின் வினை, வருதல்: பிறகருத்தாவின் வினை. இவை இரண்டும் ஒரே காலத்தில் நிகழ்ந்தன.

சூரியன் உதிக்க வண்டி புறப்பட்டது.

இராமன் உண்ணக் கண்டேன்.

எதிர்கால வினையெச்சம், செயின் என்னும் வாய்பாடு இன், ஆல், கால். கடை, வழி, இடத்து, உம் என்னும் விசுதிகளைப் பெற்றுவரும்.

உதாரணம்:

மழை பெய்யின்	வெள்ளம் வரும்	{ இன் விசுதி வந்தது. ஆல் " " கால் " " கடை " " வழி " " இடத்து " " உம் " "
மழை பெய்தால்	குளம் நிரம்பும்	
உண்டக்கால்	பசி தீரும்	
உண்டக்கடை	வருவான்	
பெற்ற வழி	உதவுவான்	
உண்ட இடத்து	உதவுவான்	
உண்டலும்	பசி தீரும்.	

குறிப்பு வினையெச்சம்: அகார விசுதி பெற்று வரும்.
(உடன்பாட்டு வினை.)

மெல்லப் பேசினான்.

பைய நடந்தான்.

வலிய வந்தான்.

வினையெச்சம் : வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினையாலணையும் பெயர் என்பவற்றைக் கொண்டு முடியும்.

உண்டு வந்தான் : வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தது.
 உண்டு வந்த மனிதன் : பெயரெச்சம் ,, ,,
 உண்டு வந்து போனான் : வினையெச்சம் ,, ,,
 உண்டு வந்தவன் : வினையாலணையும் பெயர் வந்தது.

வினையெச்சம், பெயரெச்சம், வினைமுற்றுக்கள்: வினைப் பகுதி பெயர்ப்பகுதி, இடைப்பகுதி, உரிப்பகுதிகளில் இருந்து பிறக்கும். (அடி — பகுதி)

	வினையெச்சம்	பெயரெச்சம்	வினைமுற்று
வினை அடி	{ நட நடந்து வா வந்து	நடந்த வந்த	நடந்தான் வந்தான்
பெயர் அடி	{ கடைக் கடைக் கண் கணித்து சித்தி சித்திரி ரம் த்து	கடைக் கணித்த சித்தி ரித்த	கடைக்க ணித்தான் சித்திரித் தான்
இடை அடி	{ போல் போன்று நிகர் நிகர்த்து	போன்ற நிகர்த்த	போன்றான் நிகர்த்தான்
உரி அடி	{ சால் சான்று கூர் கூர்ந்து	சான்ற கூர்ந்த	சான்றான் கூர்ந்தான்

அப்பியாசம் :

a. மேல் வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வினையெச்சங்களை எழுதுக.

1. மரத்தில் இருந்து குருளி பறந்தது.
2. இராவணன் சீதாரிராட்டியின் அழகைக்கண்டு ஆசைப்பட்டான்.

3. சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலில் கண்ணகியின் பெருமை சொல்லப்படுகிறது.
 4. மாணவர் ஆசிரியருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறார்கள்.
- b. பின்வரும் பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினைமுற்று வைத்து வாக்கியம் எழுதுக.
1. வந்த. 2. ஓடின 3. நடக்கும். 4. பெரிய.
 5. வலிய. 6. சிறிய. 7. நடந்த. 8. புகழ்ந்த. 9. பார்த்த.
 10. வாழ்கிற 11. கண்டு. 12. கேட்டு. 13. மூடி 14. போய்.
 15. வருந்தி. 16. ஓடினாள். 17. வருந்தினது.
 18. உருண்டது. 19. தேடின. 20. உண்ட.
- c. பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வினையெச்சங்களை இன்ன காலத்து வினையெச்சம் என்று குறிக்குக.
1. நான் சாப்பிட வீட்டுக்குப் போகிறேன்.
 2. அவன் என்னைக்கண்டு ஓடி விட்டான்.
 3. இராமன் கோழி கூப்பிட எழுந்தான்.
 4. நீ சொன்னால் அவன் கேட்பான்.
 5. பஞ்சபாண்டவர் நாட்டின் வாழ்வைத் துறந்து காட்டில் இருந்தார்கள்.

31. சொற்றொடர் 2. (வாக்கியம்)

சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்ந்து பொருள் முற்றியிருப்பது சொற்றொடர் எனப்படும். சொற்றொடரை வாக்கியம் எனப்படும். ஒருவாக்கியத்தில் எழுவாயும் பயனிலையும் செயப்படுபொருளும் இருக்கும். ஆனால் சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருள் இராது. வாக்கியங்க

ளில் எழுவாய் பயனிலை யென இரு பிரிவு இருக்கும். இவற்றைப்பற்றி முன் படித்தோம்.

வாக்கியங்கள் அமைக்கும் பொழுது தனிவாக்கியமாகவும், தொடர்வாக்கியமாகவும் அமைக்கலாம்.

தனிவாக்கியம்:— ஒரே பயனிலையுள்ள வாக்கியம்.

தனிவாக்கியங்கள் :

இவ்வாக்கியங்களுக்கு
எழுவாய், பயனிலை
முதலியன காண்க	}	1. கண்ணன் குழல் ஊதுகிருன். 2. மீன் வசிக்கும். 3. தேங்காய் விழுந்தது. 4. வேலைக்காரன் போலான். 5. பூனை பால் குடித்தது. 6. வண்ணான் துணியை வெழுத்தான். 7. கண்ணன் மரத்தடியில் குழல் ஊதுகிருன்.

தொடர் வாக்கியம்:— தனிவாக்கியங்கள் பல தொடர்ந்து வருவன. வாக்கியங்கள் தொடர்ந்து வரும்பொழுது பெயரேச்சம், வினையேச்சம், வேற்றுமை உருபு, அடைமொழி முதலியன சேர்ந்து வரும்.

வாக்கியம்:

1. மறை பெய்து நெல் விளைந்தது. இதில் இரண்டு வாக்கியம் இருக்கின்றன. மறை பெய்தது ஒரு வாக்கியம் நெல் விளைந்தது மற்ற வாக்கியம். மறை பெய்தது என்னும் வினைமுற்று பெய்தது என வினையேச்சமாக மாற்றிக் கிறது.

1. நான் கடைக்குச் சென்று ஒரு ரூபா கொடுத்து ஒரு புத்தகம் வாங்கினேன். நான் கடைக்குச் சென்றேன். ஒரு ரூபா கொடுத்தேன். ஒரு புத்தகம் வாங்கினேன்.

இரண்டுக்கு மேற்பட்ட தனிவாக்கியம் சேர்ந்து தொடர் வாக்கியமாக வந்தது.

3. அழகிய பெண்கள் அன்னத்தைப் பிடித்து நள மகாராசன் முன் வைத்தார்கள். இதில் இரண்டு தனி வாக்கியம் சேர்ந்து அடைமொழி வேற்றுமை உருபு வினை யேச்சம் என்பன பெற்றுவந்தது.

4. இராமன் கடைக்குச் சென்றான், அழகிய பொருள் களைக் கண்டான், பொருள்களை எடுத்தான், வீட்டுக்கு வந்தான். இதில் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட தனிவாக்கியங்கள் சேர்ந்து இருக்கின்றன.

வாக்கியம் அமைக்கும் பொழுது எழுவாயை முதலில் அமைத்துக் கூறுதலும் செயப்படுபொருளை முதலில் அமைத்துக் கூறுதலும் பயனிலையை முதலில் அமைத்துக் கூறுதலும் உண்டு முதலில் எதில் அமைத்துக் கூறுகின்றனோ அதற்குப் பொருட்சிறப்புத் தோன்றும்.

எழுவாய் முன்கூறப்பட்ட வாக்கியங்கள்.

1. திருவள்ளுவர் திருக்குறளைச் செய்தார்.
2. கம்பர் இராமாயணம் பாடினார்.
3. சாத்தனார் மணிமேகலை இயற்றினார்.
4. புகழேந்தியர் நளவேண்பா பாடினார்.
5. ஔவையார் நீதிநூல் செய்தார்.

செயப்படுபொருள் முன்வைத்த வாக்கியம்.

1. நல்ல பிள்ளைகளை ஆசிரியர் நேசிக்கிறார்.
2. கடினமான பாடங்களை மாணவர் படித்தனர்.
3. கிளிப்பிள்ளையை வீட்டில் வளர்க்கிறார்கள்.

பயனிலை முன்வைத்த வாக்கியம்.

1. கண்டனென் கற்பினுக்கணியை.
2. பெய்தது மழை.
3. மலர்ந்தன மல்லிகை மலர்கள்.

வாக்கியங்களில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்பவை தனிச்சொல்லாயும் வரலாம். வேறு சொற்கள் சேர்ந்தும் வரலாம். சேர்ந்து வரும் சொல்லுக்கு அல்லது சொற்களுக்கு அடைச் சொல் என்று பெயர்.

(அடைச்சொல் அடைமொழி விசேடணம் என்பது ஒரு பொருட் சொற்கள்)

எழுவாய்ச் சொற்களுக்கு அடைமொழி சேர்ந்து வர

உதாரணம்:

1. அழகிய மயில் ஆடினது.
2. புதிய மாணவர் பாடம் படித்தார்கள்.
3. பச்சைக்கிளி கொவ்வைப்பழம் தின்றது.
4. இரண்டு தென்னைமரம் விழுந்தன.

இவ்வாக்கியங்களில் அழகிய, புதிய, பச்சை, இரண்டு என்பன எழுவாய்க்கு வந்த அடைமொழிகளாம்.

பயனிலைக்கு அடைமொழி சேர்ந்த வாக்கியம்.

1. பெரிய மாடு கெதியாய் ஓடினது.
2. நரி திராட்சைப்பழத்தைப் பிடிங்கித் தின்றது.
3. பனை மரங்களைக் கோடரியால் தறிக்கிறார்கள்.

இவ்வாக்கியங்களில் கெதியாக, பிடிங்கி, கோடரியால் என்பன பயனிலைக்கு அடைமொழிகளாம்.

செயப்படுபொருளுக்கு அடைமொழி சேர்ந்த வாக்கியம்.

1. கமக்காரர் ஈரமான நிலத்தை உழுதார்கள்.
2. மணிமேகலை அழகிய பாட்டைப் பாடினாள்.
3. அழகிய பூனை பெரிய எலியைப் பிடித்தது.

இவ்வாக்கியங்களில் ஈரமான, அழகிய, பெரிய என்பன செயப்படுபொருளுக்கு வந்த விசேடணம்.

அடைமொழிச் சொற்கள் ஒன்றுக்கு மேல் பல சொற்களும் எழுவாய் பயனிலை செயப்படுபொருளைச் சேர்த்து வரும்.

1. ஒருபெரிய தோட்டம் இருக்கிறது.
2. சாவித்திரி கரிய பெரிய திருமேனியைக் கண்டாள்.
3. பெரிய யானை மரங்களை அடித்து, முறித்து உழக்கினது.

ஒரு பெரிய : எழுவாய் விசேடணம்

கரிய பெரிய : செயப்படுபொருள் விசேடணம்.

அடித்து முறித்த: பயனிலை விசேடணம்.

வாக்கியங்கள் பின் வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்:

1. வேலை செய்த இரண்டு மனிதர்கள் மத்தியான உணவை விரைவாக உண்டார்கள்.
2. இராமாயணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட ஊர்ச் சனங்கள் கம்பரின் பெருமையை மெச்சினார்கள்.

எழுவாய்ப்பகுதி		பயனிலைப்பகுதி			
எ. அடை.	எழுவாய்	செ. அ.	செ. பொ.	ப. அ.	பயனிலை
இரண்டு	மனிதர்கள்	மத்தியான	உணவை	விரைவாக	உண்பார்கள்
இராமாயணப்பிரசங்கத்தை கேட்ட	ஊர்ச் சனங்கள்	கம்பர்	பெருமையை	—	மெச்சினார்கள்

அப்யாசம் :

a. பின்வரும் வாக்கியங்களை எழுவாய்க்கு அடைமொழி சேர்த்து எழுதுக.

1. இராமன் ஓடினான்.
2. பசு கதறுகிறது.
3. காகம் பறந்தது.
4. சிலை கிழிந்தது.

b. இவ்வாக்கியங்களைப் பயனிலைக்கு அடைமொழி சேர்த்து விரித்து எழுதுக.

1. பாம்பு கடித்தது.
2. மரம் விழும.
3. உழவர் நாற்றுப் பிடிங்கினார்கள்.
4. நான் புத்தகம் வாங்கினேன்.

c. இவ்வாக்கியங்களைச் செயப்படுபொருளுக்கு அடைமொழிச் சேர்த்து எழுதுக.

1. புலவன் பாட்டுப் பாடினான்.
2. இராணியைக் குடிசனங்கள் வாழ்த்தினார்கள்.
3. இராமன் வயலை உழுதான்.
4. மாடு புல் தின்றது.
5. பருந்து கோழிக்குஞ்சைப் பிடித்தது.
6. தர்சன் மேசை செய்தான்.

32. இடைச்சொல்.

இடைச்சொல்: பெயர்ச்சொல், வினைச்சொற்களைப் போல தனித்து வராமல் அவற்றைச் சார்ந்து வருவது.

இடைச்சொற்களாவன:

1. வேற்றுமை உருபுகள்.
2. விசுவகங்கள்.
3. இடைநிலை.
4. சாரியைகள்.
5. சுட்டெழுத்துக்கள்.
6. உவமை உருபுகள்.
7. வினாவெழுத்துக்கள்.
8. ஒலிக்குறிப்பு சொற்கள்.
9. தத்தம் பொருளை உணர்த்தும் ஏ, ஓ, உம் இடைச்சொற்கள்.
10. விரைவுப் பொருள்.
11. இசைப் பொருள்.
12. இரக்கம், இகழ்ச்சி உணர்த்துத் தவன.

வேற்றுமை :	சாத்தனை அடித்தான்	ஐ இடைநிலை
விகுதி :	உப்பில்லாமல் உண்டான்	யல் விகுதி
இடைநிலை :	ஆடுகிறது	கீறு இடைநிலை
சாரியை :	புளியம்காய் தின்றான்	அம் சாரியை
உவம உருபு :	புலிபோலப் பாய்ந்தான்	போல உவம உருபு
கட்டுமுத்து :	அவன் இவன்	அ இ கட்டுமுத்து
வினாவெழுத்து :	அவனே	ஓ வினா
ஒலிக்குறிப்பு :	சோ என மறை பெய்தது	சோ ஒலிக்குறிப்பு
அச்சம் :	ஐயோ	ஐயோ அச்சம்
விரைவு :	அம்மா அம்மா	அம்மா விரைவு

1. காற்று அடித்தபோது மரம் நெறு, நெறு என முறிந்தது. இவற்றில் நெறு, நெறு என்பது இடைச்சொல்.
2. பிரிந்தவர் கூடினால் பேசல் வேண்டுமோ. வேண்டுமோ என்பதில் ஓ இடைச்சொல்.
3. இராமனும், இலக்குமணனும், சீதையும் காட்டுக்குப் போனார்கள். இவற்றில் உள்ள உயிமைகள் இடைச்சொல்.

33. கதை உண்டாக்கல்

பின்வரும் சொற்களைக்கொண்டு ஒரு கதை உண்டாக்கலாம்.

மகன் பாம்பு சந்திரமதி
பிராமணன் துக்கம்
பிராமணப் பிள்ளைகள்

அரிச்சந்திரன் தன்னுடைய கடனுக்காக மனைவி சந்திரமதியையும், மகனையும் பிராமணனுக்கு விலையாக விற்றபின் சந்திரமதியும் மகனும் பிராமணனுக்குக் குற்றேவல் செய்தார்கள். ஒருநாள் அயலில் வசித்த பிராமணப் பிள்ளைகள் தருப்பைப்புல் பிடுங்குவதற்குப் போனார்கள். அவர்களுடன் கூடி அவளின் மகனும் போனான். வெகுதூரம் சென்று ஒரு ஆலமரத்தின் அருகே தருப்பைப்புல்லைக் கண்டு அதைப் பறித்தார்கள் ஆலமரத்தின் அடியில் இருந்த ஒரு பாம்பு மகனைக் கடித்தது. அவன் உடனே இறந்து போனான். பாம்பு கடித்து இறந்ததை அவனுடைய தாயாருக்குப் பிராமணப்பிள்ளைகள் சொன்னார்கள். அவள் மிகவும் துக்கப்பட்டாள் பிராமணனிடம் விடைபெற்றுப் பிள்ளை இறந்த இடத்திற்குப் போனாள். பிள்ளை கிடந்த இடத்திற்குப் போய் ஐயோ! ஐயோ! என்று கதறினாள். பின்னர் பிள்ளையைத் தகனஞ் செய்தாள்.

அப்டியாசம் :

1. இக்கதையில் வந்த இடைச்சொல் 3 எழுதுக.
2. 'ஆலமரத்தின் அடியில் இருந்த பாம்பு மகனைக் கடித்தது' இதில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் முதலியனவாக அட்டவணைப்படுத்துக.

34. உரிச்சொல்.

சாலப் பெரியன் என்பதில் 'சால' என்பது பெரியன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லைச் சிறப்பித்து நிற்கிறது.

சாத்தன் சாலச் சிறந்தான் இதில் 'சால' என்பது சிறந்தான் என்னும் வினைச்சொல்லைச் சிறப்பித்து நிற்கிறது. இப்படிச் சிறப்பித்து நிற்கும் உரிச்சொற்கள் பெயர் வினைகளுக்கு உரிமையாய் அவற்றின் பண்பினை உணர்த்தும்.

பண்பு: குணப்பண்பு தொழிற்பண்பு என இருவகை.

குணப்பண்பு: பெயர்ச்சொற்கள் வினைச்சொற்களின் குணங்களை (தன்மையை)க் கூறுவது.

பெயர்ப்பண்பு: வட்டப் பலகை, கைப்புக்கனி, புளி மாக் காய், இனிப்புப் பண்டம், நல்ல குணம், தீயகுணம், உறுபுனல்.

வினைப்பண்பு: நனிவருத்தினை, சாலச் சிறந்தது, வெறுப்பி யிருந்தது, தீமை ஒழியும்.

தொழிற்பண்பு: பொருள்களின் (பெயர்) தொழிற்பாகு பாடுகளைக் கூறுதல்.

தொழுதல் உவந்தது, ஆபரணம் அணிதல் அழகு பொருட்கள் சூட்டிற்குச் சருங்குதல் இயல்பு.

தொழுதல், அணிதல், சருங்குதல்: தொழிற்பண்பு.

பண்பினை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் பல குணத்தைக் குறிப்பன, ஒரு குணத்தைக் குறிப்பன என இரு வகைப்படும்.

ஒரு குணத்தை உணர்த்தும் பல உரிச்சொற்கள். அவற்றுட் சில:

சாலப் பேசினான், உறுபுகழ், தவ உயர்ந்தான், நனி
தின்றான், அன்புகூர் மனம், கழிபேருவகை.

மிகுதி என்னும் பொருளில் பல சொற்கள் வந்தன.

ஒருசொல் பலபொருளை (குணத்தை)க் குறித்துவரும்.

கடி — காவல் : கடிநகரை அடைந்தான்.

கடி — கூர்மை : கடி அம்பு விட்டான்.

கடி — மனம் : கடிமலர் குடினான்.

கடி — விரைவு : இராமன் கடி அம்பு விட்டான்.

கடி. என்னும் சொல் பல பொருளில் வந்தது.

35. ஒரு குணத்தை உணர்த்தும் பல பெயர்ச்சொல்.

சூரியனைக் குறிக்கும் சொற்கள் : பரிதி, ஆதித்தன், சடர்,
எல், என்னாழ், அருணன்,
ஆகவன், செங்கதிரோன்,
தபனன், பாணு, கதிரவன்,
பகலோன், வெய்யோன்,
தினகரன், ஞாயிறு, அருக்
கன்.

சந்திரனைக் குறிக்கும் பல பெயர் : நிலவு, சோமன், பிறை,
கலை, சசி, திங்கள், அம்புலி,
தண்ணவன், மதி, இந்து.

கிரைக் குறிக்கும் சொற்கள் : பாணி, புனல். அம்பு, அப்பு
வனம், மழை, சலம்.

ஆகாயம் குறிக்கும் சொற்கள்: அண்டம், வான், அந்தரம்,
அம்பரம், ககனம், வெளி,
விசம்பு, மாகம்.

காற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள்: கால், வளி, பவனம், வாயு,
மாருதம், ஊதை.

இலட்சுமியைக் குறிப்பன: மா, பொன், பொறி, சிதேவி
அலர்மகள், தாக்கணங்கு, இந்
திரை.

சாசுவதியைக் குறிப்பன: கலைமகள், வாணி, காயத்திரி
பாரதி.

சிவனைக் குறிப்பன: சங்கரன், சம்பு, சதாசிவன், பசுபதி,
ஐம்முகன், திருமலன், நீலகண்டன்,
நீறணிந்தோன், அந்திவண்ணன்,
முக்கண்ணன்.

விஷ்ணுவைக் குறிப்பன: மாதவன், மாயன், கேசவன்.
காகுத்தன், கோவிந்தன். பஞ்
சாயுதன், நரசிங்கன், விண்டு,
மால், கொண்டல் வண்ணன், கண்
ணன், கரியவன், நெடியவன்,
நாராயணன்.

பிரமனைக் குறிப்பன: அயன், பிதாமகன், வேதா, மல
ரோன், அன்னலுர்தி, நான்முகன்,
விரிஞ்சன்.

யானையைக் குறிப்பன: தும்பி, கறையடி, வாரணம், நாகம்,
குஞ்சரம், வேழம், தந்தி, போதகம்,
கரி, கயம், களிறு, புகர்முகம்.

- சீங்கத்தைக் குறிப்பன : அரி, சீயம், வயமா, மடங்கல்.
- புலியைக் குறிப்பன : வயமா, உழுவை, வேங்கை, கொடுவரி, வியாக்கிரம்.
- குதிரையைக் குறிப்பன : பரி, தூசும், பாய்மா. வாகி.
- பாம்பைக் குறிப்பன : கட்செவி, அரவு, உரசும், நாகம், பாந்தன், பணி.
- அன்னத்தைக் குறிப்பன : எகினம், ஓதிமம்.
- முங்கிலைக் குறிப்பன : கழை, பனை, விண்டு, வேய்: வேணு, வேரல், வெதிர்.
- சோலையைக் ,, நந்தவனம், உய்யானம், பொழில், கா, தண்டலை, உபவனம்.
- தாமரையைக் ,, புண்டரீகம், அம்போருகம், முண்டகம், முளரி, அம்புயம், நளினம், கஞ்சம், வனசம்,
- மலையைக் ,, கல், குன்று, சைலம், சையம், பிறங்கல், கிரி.
- கடலைக் ,, பரவை, தெண்டிரை, பெளவம், முந்நீர், மூரி, வாரி, ஓதம்: சாகரம், சமுத்திரம்.
- பூமாலைகளைக் ,, தெரியல், ஆரம், தாமம், படலை, தொடை, தொங்கல், தார், கண்ணி.

36. பல குணத்தை உணர்த்நும் ஒரு பெயர்ச்சொல்.

- கொக்கு : மாமரம், குதிரை, கொக்கு (பறவை)
 பகடு : யானை, எருமைக்கடா, பெருமை,
 திங்கள் : சந்திரன், மாதம்.
 பாணி : கை, கோலை நீர்.
 அணங்கு : அழகு, தெய்வம், வருத்தம், பெண்.
 மதி : சந்திரன், புத்தி, மாதம்.
 மா : வண்டு, பெருமை, மா, குதிரை, செல்வம்
 கருநிறம், திருமகள்.
 பா : பாட்டு, பரவுதல், பஞ்சநூல்.

37. பல பெயர்க்கூட்டம்.

- முப்பழம் : வாழை, மா, பலா.
 முக்குற்றம் : காமம், வெகுளி, மயக்கம்.
 முக்குணம் : சாத்வீகம், இராசசம், தாமதம்,
 நால்வகைப் பொருள் : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
 நால்வகை அரண் : காடு, மலை, நீர், மதில்.
 ஐங்குரவர் : அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை
 தமையன்.
 ஐவகை நிலம் : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை.
 ஐம்புலன் : சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம்.
 அறுகவை : தித்தித்தல், புளித்தல், உவர்த்தல், உறைத்
 தல், துவர்த்தல், கைத்தல்.

நால்வகைக் குணம் : (ஆடவார்) அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு
கடைப்பிடி.

” ” (பெண்) அச்சம், மடம், நாணம்,
பயிர்ப்பு.

நவக்கிரகம் : சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியா
ழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது.

38. எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்

அறம்—மறம்	அடி—துணி
அகம்—புறம்	அழுகை—சிரிப்பு
அன்பு—வன்பு	அகலம்—நீளம்
ஆக்கல்—அழித்தல்	இறப்பு—பிறப்பு
இம்மை—மறுமை	இருள்—ஒளி
இல்லை—துறவறம்	இன்பம்—துன்பம்
இலாபம்—நட்டம்	இயற்கை—செயற்கை
இளமை—முதுமை	இசுழ்—புகழ்
உண்மை—பொய்	உலோபி—வள்ளல்
எளிது—அரிது	உத்தமம்—அதமம்
எற்றம்—இறக்கம்	கருமை—வெண்மை
கீழ்—மேல்	சிறிது—பெரிது
சிறிது—பெரிது	சுகம்—துக்கம்
சுருங்குதல்—விரிதல்	நன்மை—தீமை
சாவு—வாழ்வு	செங்கோல்—கொடுங்கோல்
செல்வம்—வறுமை	பகை—நட்பு
புதுமை—பழமை	உயர்வு—தாழ்வு
மேடு—பள்ளம்	வரவு—செலவு
வெந்தீர்—தண்ணீர்	வன்மை—மென்மை
விருப்பு—வெறுப்பு.	

39. எதிர்ப்பாற் சொல்.

ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
அரசன்	அரசி	அமைச்சன்	அமைச்சி
அழகன்	அழகி	ஆடவார்	பெண்டிர்
ஆண்	பெண்	இடையன்	இடைச்சி
நகவரன்	நகவரி	உத்தமன்	உத்தமி
உபாத்தியாயன்	உபாத்தியாயினி	உழவன்	உழுத்தி
ஊமையன்	ஊமைச்சி	ஐயன்	ஐயை
குறவன்	குறத்தி	குணவான்	குணவதி
கணவன்	மனைவி	கிழவன்	கிழவி
குமாரன்	குமாரத்தி	குருடன்	குருடி
கொல்லன்	கொல்லிச்சி	சிறுவன்	சிறுமி
தமையன்	அக்கா (தமக்கை)	தனையன்	தனையை
தந்தை	தாய்	தனவான்	தனவந்தி
தேவன்	தேவி	திருடன்	திருடி
நல்லான்	நல்லாள்	தோழன்	தோழி
நம்பி	நங்கை	நண்பன்	நண்பி
பண்டிதன்	பண்டிதை	நாய்கன்	நாயகி
பாங்கன்	பாங்கி	பாணன்	பாடினி
பாக்கியவான்	பாக்கியவதி	பார்ப்பனன்	பார்ப்பனி
பிரான்	பிராட்டி	பாட்டன்	பாட்டி
புலவன்	புலமையள்	புத்திரன்	புத்திரி
மருமகன்	மருமகள்	புதல்வன்	புதல்வி
மித்திரன்	மித்திரை	மாமன்	மாமி
யுவன்	யுவதி	முடவன்	முடத்தி
வீரன்	வீரி	வணிகன்	வணிகச்சி
		வேடன்	வேடிச்சி

சாதாரண சொற்களின் வேறியாடு

அழகு	—	அலங்காரம்
அளகு	—	கோழி
அலகு	—	பறவைகளின் மூக்கு
அழி	—	கெடு
அளி	—	வண்டு
அலி	—	பேடை
அழை	—	கூப்பிடு
அளை	—	குகை, புற்று, தயிர்.
அலை	—	கடல்
ஆழி	—	கடல்
ஆளி	—	யானை
ஆலி	—	மழைத்துளி
இழை	—	ஆபரணம்
இளை	—	காவல்காடு
உழவு	—	உழுதல்
உளவு	—	வேவு
உலவு	—	உலாவுதல்
ஒழி	—	நீக்கு
ஒளி	—	பிரகாசம்
ஒலி	—	ஆரவாரம்
கழி	—	மிகுதி
களி	—	மகிழ்ச்சி
கலி	—	கலிபுருடன்
கிழவி	—	வயது சென்றவன்
கிளவி	—	சொல்
கிழி	—	படம்
கிளி	—	ஒரு பறவை

கீலி	—	பயம்
குழவீ	—	பிள்ளை
குளவீ	—	ஈ
குலவீ	—	உறவாடி
கேழ்	—	நிறம்
கேள்	—	உறவு
தாழ்	—	பணி, இறங்கு.
பழி	—	குற்றம்
பலி	—	பூசை
முழை	—	குகை
முளை	—	தோன்று, விதைமுளை,
வழி	—	பாதை
வளி	—	காற்று.

அப்யாசம் :

1. மேல்வரும் வசனங்களில் கீறிட்ட இடத்திற்குத் தரப்பட்ட சொற்களில் பொருத்தமானதை வைத்தெழுதுக :-

1. வயலில் புல் —யும்,
(விழை, விளை, விலை)
2. நெற் பயிரோடு — பூண்டுகளும் வளரும்.
(கழை, களை, கலை)
3. மரங்களின் இலைகள் ஆடும்போது — அடிப்பது அறியலாம்.
(வழி, வளி, வலி)

2. மேல்வரும் சோட்டுப்பதங்களை அவற்றின் பொருள் வேற்றுமை விளங்க வசனத்தில் அமைக்குக :-

அரி, அறி; அளி, அழி; பரி, பறி; கூரிய, கூறிய; வருத்தல், வறுத்தல்; இரை, இறை.

3. மேல்வரும் வாக்கியங்களை எதிர்ப்பாலில் மாற்றி எழுதுக :
1. அரசன் தன்மகனுக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஆசிரியனைத் தேடினான்.
 2. உழவன் வயல்களில் கழை பிடுங்கினான்.
 3. மைத்துனன் தன் மாமன் வீட்டுக்குப் போனான்.
4. பின்வரும் சொற்களுக்கு எதிர்ச்சொல் எழுதுக :
சிவன், உலோபி, நீதி, கனவு, பாலர்.
5. பின்வரும் சொற்களின் பொருளைக் குறிக்கும் அதே கருத்துள்ள ஒவ்வொரு சொல் எழுதுக :
அரசன்	---	சூரியன்	---
மலை	---	பறவை	---
தாமரை	---		---

40. மரபுப் பெயர் (இளமைப் பெயர்)

குட்டி என்னும் இளமைப் பெயரைக் குறிப்பன :

ஆடு, குரங்கு, நாய், புலி, பூனை, மான், பாம்பு, வாழை, (ஆட்டுக்குட்டி).

கன்று என்னும் இளமைப் பெயர் குறிப்பன :

ஆனை, மான், பசு, எலுமிச்சை, மா, பலா, வேம்பு (ஆனைக்கன்று).

பிள்ளை என்னும் இளமைப் பெயர் குறிப்பன :

கழுஞ்சு, தென்னை, கிளி, அணில், கீரி, (கழுஞ்சுப்பிள்ளை).

குஞ்சு என்னும் இளமைப்பெயரால் அனைப்பன :

மீன், தவளை, அணில், கோழி, மைதை, புழு, (மீன் குஞ்சு).

ஓசை விகற்பம்

அணில் }
 ஆடு } சுத்தும்.
 தவளை }
 காகம்—கரையும்
 கோழி—கொக்கரிக்கும்
 சேவல்—கூவும்
 பல்லி—சொல்லும்
 பூனை—சிறும்
 கிளி—பேசும்
 புலி—உறுமும்
 பசு—கதறும்
 நரி—ஊனையிடும்
 யானை—பிளிறும்
 ஆந்தை—அலறும்
 சூதிரை—கனைக்கும்
 சிங்கம்—கர்ச்சிக்கும்

கூட்டத்தைக் குறிப்பன.

பழக்குலை	சேனைத்திரள்
தென்னந்தோப்பு	மணிமாலை
மாஞ்சோலை	நெற்குவியல்
சனக்கூட்டம்	திறப்புக்கோர்வை

41. கடிதம் எழுதும் முறை

கடிதம் எழுதப் பயில்பவர்கள் கவனிக்கவேண்டியன:

கடிதம் எழுதும் இடமும் விலாசமும் திகதியும் கடிதத்தின் வலதுபக்க மேல்முலையில் முதற் குறிக்கவேண்டும். நண்பர்கள், பெற்றார், அதிகாரி முதலியோருக்கு எழுதும்பொழுது கீழே குறித்த மாதிரி எழுதவேண்டும்.

மாதிரிக் கடிதம்

நவாஸி அரசினர் பாடசாலை,

மானிப்பாய்,

11-3-54.

அன்பு உள்ள நண்பன் நேசராசா அறிவது நீங்கள் அனுப்பிய புத்தகப் பார்சல் கிடைத்தது. நீர் இதை அனுப்பியதற்காக மிகவும் நன்றி கூறுகிறேன். நான் மிகவும் கவனமாகப் படிக்கிறேன் எங்களுடைய வகுப்பில் நாற்பது பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு அடுத்த மாசம் 5-ம் திகதியளவில் 2-ம் தவணைப் பரீட்சை நடைபெறும் உங்களுடைய பாடசாலைப் புதினங்களைப்பற்றி எழுதவும் வேறு புதினமில்லை.

இங்ஙனம்

அன்புள்ள சிநேகிதன்

சு. இராமலிங்கம்

பேரியோர்களுக்கு எழுதும்போது கவனிக்கவேண்டியவை :

தலைமை ஆசிரியர் (ஆசிரியை) க்குக் கடிதம்

கணேச வித்தியாசாலை,

நுணவில்,

10-2-54.

மகாகனம் பொருந்திய தலைமை ஆசிரியர் (ஆசிரியை) அவர்கட்கு.

ஐயா! (அம்மா)

என்னுடைய வீட்டில் தகப்பனாருக்குச் சுகமில்லாத படியால் அவருக்கு வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும்.

அதற்காக ஒருகிழமை பாடசாலைக்கு வாழிட்யாது, வீவு
தரும்படி தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

கீழ்ப்படிவுள்ள மாணவன்
த சேல்லையா

தோட்ட முதலாளிக்குக் கடிதம்,

சென் அந்தோனி பாடசாலை,
மன்றூர்,
10-1-54.

கோட்டகலை தோட்ட முதலாளி அவர்கட்கு.

வருகிற மாசம் 2-ந் திகதி எங்கள் பாடசாலையில் 5-ம்
வகுப்புப் பயிலும் மாணவர்கள் உங்களுடைய தோட்டத்
தைப் பார்த்து சில விஷயங்களை அறிய விரும்புகிறார்கள்.
ஆகையால் உத்தரவு தரும்படி வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்

உண்மையுள்ள
ம. தம்பு

தகப்பனருக்குக் கடிதம்.

அமிர்தாம்பிகை வித்தியாசாலை
நுணவில்,
சாவகச்சேரி,
10-3-54.

சிவபெருமான் கிருபையால் சுகமாக வாழும் எனது
அருமையான ஜயா அறிவது நாங்கள் சுகமாகவிருக்கிறோம்.
உங்களுடைய கடிதமும் காசும் கிடைத்தது. நாணம், தம்பி
யும் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போய்ப் படிக்கிறோம். பாட

சாலையிலிருந்து வந்தபின் வீட்டுவேலைகள் ஒழுங்காகச் செய்கிறோம். அம்மாளினுடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறோம். எங்களுக்குச் சித்திரை மாதம் 7-ந் திகதி விடுதலை. அந்த விடுதலைக்குக் கண்டிக்கு வந்து உவ்விடங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறோம். அதற்கு எங்களை வந்து கூட்டிக்கொண்டுபோகவும். வேறு விசேஷமில்லை.

அன்புள்ள மகன்
த. முருகானந்தன்.

விரிவான கடிதங்கள் சினேகிதர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எழுதும்பொழுது குடியிருக்கும் இடங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள், தேவையான பொருட்கள், செய்ய வேண்டிய உதவி, திருவிழா முதலிய வைபவங்கள், கிராமச் சங்கம் முதலியவற்றின் தெரிவுகள் ஐக்கிய சங்கங்களின் நடைமுறைகள், பெரியோர்களின் பிரசங்கங்கள், புதினங்கள் முதலியனவும் எழுதிக் குறியீடுகள் செய்து அறிவிக்கலாம். கடிதத்தைக் காசுத உறையிலிட்டுக் கீழே குறித்த படி விலாசம் எழுதி மூத்திரை ஒட்டி, தாபாற்பெட்டிக்குள் போடவேண்டும்.

விலாசம் :

தீரு. க. சேல்வையா அவர்க்கு,

கொம்பனித் தெரு,

இல: 117,

கொழும்பு.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பிழை	திருத்தம்
6-ம் பக்கம் 4-வது	பெயர்ச்சொற்கள்	சொற்கள்
8-ம் " 2-ம் செய்யுள்	கண்ணன்	கன்னன்
15-ம் " 1-ம் வரி	உயர்திணை அஃறிணை	உயர்திணை
16-ம் " 10-ம் வரி	வந்தான்	வந்தார்
26-ம் " "	நிகழ்காலவினை முற்று	எதிர்காலவினை முற்று
37-ம் " "	துயிற்று	துயிற்று
40-ம் " 1	கட்ப்படுதது	கட்ப்பட்டது
" " 2	இருஞ்சாப்படுதது	இருஞ்சாப்பட்டது
49-ம் " 17-ம் வரி	புன்னாடு	புனாடு
50-ம் " 12-ம் வரி	கெஞ்சம்	கெஞ்சலம்
66-ம் " "	பொன்னியூர் ஆவனும்	பொன்னியும் நாலும்
74-ம் " 6-ம் வரி	வைத்து	சேர்த்து
86-ம் " 4-ம் வரி	பாந்தன்	பாந்தள்

ஆக்கப்பட்டது.
நாசகம் அரங்கம், நாபுய்யணம்.